

ISSN 2651-2122

วารสารการจัดการ และการพัฒนาท้องถิ่น

Journal of Management and Local Development

ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2565 | Vol.5 No.1 January - June 2022

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

- ๑ เจ้าของ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- ๑ ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรียานุช พรหมภาสิต
- ๑ บรรณาธิการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีวรรณ บุญอนันท์
- ๑ ผู้ช่วยบรรณาธิการ รองศาสตราจารย์ ดร.ปาจริย์ ผลประเสริฐ

๑ กอวนบรรณาธิการ (ภายใน)

- รองศาสตราจารย์ ดร.ปาจริย์ ผลประเสริฐ
- รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรรา บุคสีทา
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนีวรรณ บุญอนันท์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี จันทร์อินทร์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานิสรา จรัสวิญญู
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนิษฐา ศรีภิรมย์
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา จรุงศรีโชติกำจร

๑ กอวนบรรณาธิการ (ภายนอก)

ศาสตราจารย์ ดร.ติเรก ปัทมสิริวัฒน์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญทวรรณ วิงวอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
รองศาสตราจารย์ ดร.บุษบา สุธีธร	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงวงศ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.วรางคณา จันทร์คง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์ ดร.สมเดช มุงเมือง	มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ จันทร์ตะนี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.กัญธนา ดิษฐ์แก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
	วิทยาเขตตาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภพงษ์ ปิ่นเวหา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

๑ ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร ทิพย์ศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
	เชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.ปาจริย์ ผลประเสริฐ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานิสรา จรัสวิญญู	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสริมศิริ นิลดำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิราช รัตน์นันท	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิษฐา หรุ่นเกษม	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภาพรณ เนตรประดิษฐ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาศิริ เขตปิยรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงดาว จินดาเทวิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

๑ วัตถุประสงค์ของวารสาร

① เพื่อส่งเสริมผลงานทางวิชาการและวิจัยทางด้านบริหารธุรกิจ ด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม ด้านการพัฒนาท้องถิ่น และด้านสหวิทยาการ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นและได้องค์ความรู้ใหม่

② เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่บทความวิจัยทางด้านบริหารธุรกิจ ด้านการพัฒนาท้องถิ่นและด้านสหวิทยาการอันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎี เชิงการบริหารจัดการ และเชิงพัฒนา และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนประสบการณ์ระหว่าง นักวิชาการ นักบริหาร นักธุรกิจ นักศึกษา และประชาชน

③ เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาและองค์กรต่างๆ

๒ เป้าหมายและขอบเขต

เป็นวารสารที่นำเสนอบทความในศาสตร์ด้านบริหารธุรกิจ การพัฒนาท้องถิ่น และสหวิทยาการ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผลงานที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ในเชิงทฤษฎี หรือการนำไปใช้ประโยชน์ต่อองค์การ ทั้งเชิงนโยบาย เชิงพาณิชย์ หรือเชิงการบริหารจัดการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชน

๓ กระบวนการพิจารณา

บทความต้นฉบับที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารนี้ จะต้องผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญในศาสตร์หรือสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยจำนวนสามท่าน ตามระบบ Double-Blind Peer Review.

๔ กำหนดออกวารสาร ปีละ 2 ฉบับ

มกราคม – มิถุนายน และ กรกฎาคม - ธันวาคม

๕ ผู้จัดทำและเผยแพร่

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

๖ สถานที่จัดพิมพ์

เจริญการพิมพ์ 126/12 ถ.เทศบาล 1 ต.ในเมือง อ.เมืองกำแพงเพชร
จ.กำแพงเพชร 62000 โทรศัพท์ 0 5571 7646 แฟกซ์ 0 5571 4864

๗ สำนักงาน

คณะวิทยาการจัดการ (ชั้น 6) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

69 หมู่ 1 ต.นครชุม อ.เมือง จ.กำแพงเพชร 62000

① โทรศัพท์ : 0 5570 6511 , 08 8154 7262

✉ E-mail : fms-info@kpru.ac.th

🌐 Website : <https://fms.kpru.ac.th/fms-journal/>

๘ ฝ่ายจัดการและเลขานุการ

นายวัชรินทร์ ปัญญาเสน นายชิววิทย์ กรรณิกา นางสาวสุมิตรา หอมอรุณ
นางสาวสุพัชรี ท้ายนาวา นายอมร วรรณารักษ์

บทความที่ตีพิมพ์ทุกบทความผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ
บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสารเป็นวรรณกรรมของผู้เขียนโดยเฉพาะ
ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรและบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

วารสารการจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น เป็นวารสารที่ออกปีละ 2 ฉบับ สำหรับฉบับนี้เป็นปีที่ 5 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – มิถุนายน 2565 เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คือ “มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรจะเสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน” และปรัชญาที่ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มุ่งเน้นให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน สร้างศักยภาพให้เป็นชุมชนพลังแห่งปัญญา พัฒนาท้องถิ่น ผลิดกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรม โดยเน้นที่จิตสำนึกในการรับใช้ท้องถิ่นและประเทศชาติ” โดยมุ่งหวังว่าวารสารฉบับนี้จะเป็นแหล่งข้อมูล ทางทฤษฎีและทางวิชาการระดับชาติ ในด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สำหรับคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ ตลอดจนนิสิตและนักศึกษา

สำหรับวารสารการจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น กองบรรณาธิการได้ให้ความสำคัญในการพิจารณาและคัดเลือกบทความที่มีคุณภาพมาลงตีพิมพ์ โดยทุกบทความได้ผ่านการกลั่นกรองจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรงสาขา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของบทความก่อนลงตีพิมพ์ โดยผู้ประเมินไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้ประเมินบทความ (Double-Blind Peer Review) เพื่อให้วารสารฉบับนี้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับชาติและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง สำหรับวารสารฉบับนี้ประกอบด้วยบทความวิจัย จำนวน 4 เรื่อง

กองบรรณาธิการวารสารการจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาวารสาร ให้อยู่ในฐานวารสารไทยในอนาคต ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเป็นผู้ประเมินบทความอย่างมีคุณภาพให้กับกองบรรณาธิการ และขอเชิญชวนคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นิสิต และนักศึกษา เสนอบทความ เข้าร่วมการพิจารณา กลั่นกรอง เพื่อตีพิมพ์เพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ อันจะนำไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป โดยท่านสามารถส่งบทความต้นฉบับได้ที่กองบรรณาธิการวารสารการจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น (ดังรายละเอียดท้ายเล่ม) และหากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะประการใดที่จะนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น กองบรรณาธิการยินดีรับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะนั้นด้วยความขอบคุณยิ่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชนิวรรณ บุญอนันต์

บรรณาธิการ

บทความวิจัย

- 1 แนวทางการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ
หนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู
:: ดนัย ลามคำ และคณะ ::
- 17 ความคิดเห็นและปัจจัยด้านสื่อที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
:: ดัชณีย์ จະວຽຽນະและคณะ ::
- 29 คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ
ธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น
:: อีรวัฒน์ สีนแก้ว ::
- 49 ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19
:: กนกวรรณ กัณทะ และคณะ ::
- 69 คำแนะนำสำหรับผู้ประสงค์ส่งบทความลงตีพิมพ์ในวารสาร
การจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น
- การส่งต้นฉบับและการพิมพ์บทความ
  - รูปแบบการเขียนรายการเอกสารอ้างอิง
  - แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อเผยแพร่ในวารสาร

แนวทางการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอพีซี จังหวัดหนองบัวลำภู

รายงานฉบับ

ดนัย ลามคำ¹

ธีรเวคิน สีหะวงศ์²

ณัฐรดี ภู่มงคลสุริยา³

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอพีซี และ 2) ศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ หนองบัวเอพีซีให้ประสบความสำเร็จเป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพกับการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 การศึกษาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอพีซี จังหวัดหนองบัวลำภู ประชากร คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 97 คน ได้แก่ ประธานสโมสร 1 คน รองประธานสโมสร 1 คน ผู้จัดการทีม 1 คน ผู้จัดการทั่วไป 2 คน เลขานุการ 1 คน เจ้าหน้าที่สโมสร 21 คน ผู้ฝึกสอน 16 คน และนักฟุตบอล 54 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอพีซี จังหวัดหนองบัวลำภู ให้ประสบความสำเร็จ กลุ่มเป้าหมายมี 2 คน ได้แก่ ประธานสโมสร และผู้จัดการทั่วไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอพีซี จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติการ รองลงมาได้แก่ ด้านการเงิน ด้านบุคลากร ด้านนวัตกรรมและความคิด ด้านการตลาดและด้านทรัพยากร ตามลำดับ

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอพีซี จังหวัดหนองบัวลำภู ให้ประสบความสำเร็จ มี 6 แนวทาง ได้แก่

2.1 ด้านบุคลากร บุคลากรที่จะเข้ามาบริหารสโมสรจะต้องมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ด้านฟุตบอล ด้านการบริหารจัดการ และด้านธุรกิจกีฬาอย่างมืออาชีพ

2.2 ด้านทรัพยากร สโมสรควรมีสโมสรกีฬาที่มาตรฐาน และมีนักฟุตบอลที่มีความสามารถ และทักษะเข้ามาร่วมทีม

2.3 ด้านนวัตกรรมและความคิด สโมสรควรมีการบริหารจัดการด้านระบบช่องทางการติดต่อหลายช่องทาง เช่น ออนไลน์ เฟสบุ๊คฯ พร้อมทั้งมีเทคโนโลยีอุปกรณ์ในด้านกีฬาฟุตบอลที่ใช้พัฒนา และดูแลนักฟุตบอลอย่างครบครัน และทันสมัย

บทคัดย่อ

2.4 ด้านการตลาด สโมสรควรมีการบริหารจัดการด้านตลาดและช่องทางการจำหน่ายสินค้าต่าง ๆ หลายช่องทาง เช่น ออนไลน์ เฟสบุ๊ก ที่ตั้งสโมสรฯ

2.5 ด้านการปฏิบัติการ สโมสรควรมีโครงสร้างการบริหารงาน วิทยาลัยฯ และเป้าหมายที่ชัดเจน และมีสโมสรพันธมิตร

2.6 ด้านการเงิน สโมสรควรมีการบริหารจัดการด้านการเงินและการตรวจสอบอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ / สโมสรฟุตบอล

The Management on Professional Football Club of NongBua Pitchaya FC in NongBua Lamphu Province

*ASSt.Prof.Danai Lamkham*¹

*Theerawekin Seehawong*²

*Nattaradee Phumongkolsuriya*³

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the administration management of Nong Bua Pitchaya FC Professional football club, and 2) to study the guidelines for the administration management development of Nong Bua Pitchaya FC Professional football club. It is a mixed method research. The process had divided into 2 phases. The population of the 1st phase had 97 involved peoples such as 1 club chairman, 1 club vice chairman, 1 manager, 2 general managers, 1 secretary, 21 club officers, 16 trainers, and 54 footballers. The instrument was the questionnaire with 0.87 reliabilities. The statistic for data analysis were mean and standard deviation. The target groups for the 2nd phase were club chairman and general manager. The instrument was an interview. The data analyzed by using content analysis. The research results had found that:

1. The overall and each aspect of the administration management were at a high level. The highest aspect was the operations, followed by the financial, personnel, innovation and ideas, marketing and resources, in order.

2. There are 6 aspects successfully guideline as

2.1 personnel: who should have knowledge and experience, football skill, management and professional in sport business.

2.2 resources: the club should have a standard stadium, and there are talented footballers and skills to join the team.

2.3 innovations and ideas aspect: the club should have a management system of many contact channels such as online, Facebook etc., along with the technology of football equipment to be developed, and take care of footballers in a complete and modern way.

ABSTRACT

2.4 marketing aspect: the club should have market management, and various distribution channels such as online, Facebook, the club location etc.

2.5 operations aspect: the club should have an administrative structure, clear vision and goals, and have a partner club.

2.6 finance aspect: the clubs should have financial management, and auditing systematically and efficiently.

Keywords: The Management / Football Club

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาฟุตบอล (Football) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและแพร่หลายไปทั่วโลก หรืออาจจะเรียกได้ว่าฟุตบอลเป็นเสมือนมหกรรมกีฬาโลก (Global Sport) ที่ทุกภูมิภาคให้ความสนใจและได้มีการจัดให้การแข่งขันในระดับต่าง ๆ รองรับอย่างเนืองแน่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งความยิ่งใหญ่ของการแข่งขันฟุตบอลโลกและฟุตบอลระดับทวีปกลายเป็นเป้าหมายของนักฟุตบอลและองค์กรฟุตบอลของแต่ละชาติ ต่างใฝ่ฝันที่จะมีโอกาสร่วมสัมผัสกับการแข่งขันดังกล่าว ซึ่งถือเป็นเกียรติประวัติของประเทศในด้านวงการฟุตบอล จากการที่ฟุตบอลเป็นกีฬายอดนิยมของนานาประเทศเช่นนี้ได้ก่อให้เกิดแรงผลักดันให้เกมกีฬาฟุตบอลได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างไม่หยุดยั้งไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานการเล่นและเทคนิคการเล่นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โภชนาการและการบริหารจัดการ รวมถึงสิทธิประโยชน์ รวมถึงด้านสิทธิประโยชน์ ซึ่งล้วนแต่ได้จัดทำแบบมืออาชีพและเป็นระบบทั้งสิ้น กีฬาฟุตบอลในประเทศไทยได้มีการเล่นตั้งแต่สมัย “พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว” รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เนื่องจากสมัยรัชการที่ 5 พระองค์ได้ส่งพระเจ้าลูกยาเธอพระเจ้าหลานเธอ และข้าราชการไปศึกษาวิชาการด้านต่าง ๆ ที่ประเทศอังกฤษ และผู้ที่นำกีฬาฟุตบอลกลับมายังประเทศไทยเป็นคนแรกคือ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา) หรือที่ประชาชนชาวไทยมักเรียกสั้น ๆ ว่า “ครูเทพ” ในช่วงแรกได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ มากมาย โดยหลายคนกล่าวว่า ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ไม่เหมาะสมกับประเทศที่มีอากาศร้อน เหมาะสมกับประเทศที่มีอากาศหนาวเย็นมากกว่า และเป็นเกมที่ทำให้เกิดอันตรายต่อผู้เล่นและผู้ชม บางครั้งอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้ ซึ่งข้อวิจารณ์ดังกล่าวถ้ามองอย่างผิวเผินก็อาจจะเกิดขึ้นได้กับกีฬาทุกประเภท ถ้าผู้เล่นขาดความระมัดระวังไม่รู้จักหน้าที่และรู้จักประสานงาน แต่ภายหลังข้อกล่าวหาดังกล่าวก็ค่อย ๆ หดไป จนกระทั่งฟุตบอลกลายเป็นกีฬายอดนิยมที่สุดของประชาชนชาวไทย (กฤษณะ ท่วมเพ็ญ, 2546) ในปี พ.ศ. 2459 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ทรงตั้งสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยขึ้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน พุทธศักราช 2459

ในปัจจุบันการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย (ไทยพรีเมียร์ลีก) ได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงผู้ชมในแต่ละรายการแข่งขันเป็นจำนวนมากเกิดการแข่งขันในระดับต่าง ๆ มีสโมสรเกิดขึ้นทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทย ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีกองเชียร์ มีแฟนคลับ ตามเชียร์ทีมที่ตัวเองรักและชื่นชอบอยู่ตลอด ทำให้สโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยจำเป็นต้องคำนึงถึงการบริหารจัดการสมาคมเพื่อให้สามารถพัฒนาและยกระดับสโมสรขึ้นสู่ระดับพรีเมียร์ลีก ซึ่งในการพัฒนาและยกระดับสโมสรฟุตบอลให้สูงขึ้นนั้น เป็นสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ นั่นคือ การเกิดขึ้นของโครงการวิชั่นเอเชีย ที่ออกกฎข้อบังคับที่ทำให้สโมสรฟุตบอลในเอเชียต้องมีการสร้างสินค้าที่ได้รับคุณภาพพร้อมกลยุทธ์การตลาดครบวงจร ซึ่งกฎข้อบังคับของวิชั่นเอเชียที่สำคัญ เช่น สโมสรฟุตบอลที่เป็นสมาชิกของแต่ละประเทศต้องจดทะเบียนนิติบุคคลเชิงพาณิชย์ และต้องมีการตั้งองค์กรจัดการแข่งขันส่วนกลางขึ้นมาจัดการแข่งขัน เป็นต้น ดังนั้น หากสโมสรในทวีปเอเชียไม่สามารถปฏิบัติตามข้อบังคับที่ทางสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชียจะถูกตัดสิทธิ์ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน AFC Champion League ด้วยเหตุนี้ทำให้ สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย หรือ AFC (Asian Football

Confederation) ตั้งเป้าหมายให้ฟุตบอลในทวีปเอเชียทั้งทวีปต้องมีความเป็นมืออาชีพและเติบโตและมีมาตรฐานเทียบเท่าทวีปยุโรป

สโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู จัดตั้งเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพเมื่อ พ.ศ. 2556 โดยนายสุเทพ ภู่มงคลสุริยา เป็นผู้ก่อตั้ง และเป็นผู้จัดการสโมสรฟุตบอลหนองบัวพิชญ เอฟ ซี การดำเนินการที่ผ่านมาได้ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจในหลายด้าน แต่การที่จะก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับในระดับชาติต่อไปจำเป็นต้องบริหารจัดการในหลายด้าน ผู้วิจัยซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสโมสรจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการบริหารจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู ผลวิจัยจะเป็นข้อเสนอแนะไปปรับปรุงการบริหารจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อก้าวเป็นสโมสรฟุตบอลอาชีพชั้นนำระดับประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู ให้ประสบความสำเร็จ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู ได้กำหนดขอบเขตดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการของสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู ขอบเขตเนื้อหา นำมาจากรูปแบบ PRIMO-F analysis ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในรูปแบบหรือ model นี้มาจากตัวอย่างของปัจจัย 5 ปัจจัย (เอกชัย บุญยาภิธาน, 2553, หน้า 79-81)

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 97 คน ประกอบด้วย ประธานสโมสร 1 คน รองประธานสโมสร 1 คน ผู้จัดการทีม 1 คน ผู้จัดการทั่วไป 2 คน เลขานุการ 1 คน เจ้าหน้าที่สโมสร 21 คน ผู้ฝึกสอน 16 คน และนักฟุตบอลรวม 54 คน (สโมสรบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี, 2563)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระหว่างเดือน พฤษภาคม – กันยายน 2563

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู

การศึกษาระยะที่ 1 เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ หนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 97 คน ประกอบด้วย ประธานสโมสร 1 คน รองประธานสโมสร 1 คน ผู้จัดการทีม 1 คน ผู้จัดการทั่วไป 2 คน เลขานุการ 1 คน เจ้าหน้าที่สโมสร 21 คน ผู้ฝึกสอน 16 คน และนักฟุตบอล 54 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ประเด็นคือ ลักษณะของเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ ตำแหน่งทางการทำงานปัจจุบัน เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

ตอนที่ 2 การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 82) จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านทรัพยากร ด้านนวัตกรรมและความคิด ด้านการตลาด ด้านการปฏิบัติการ และด้านการเงิน จำนวน 41 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจาก บุญชม ศรีสะอาด (2560, หน้า 74-81) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.3 สร้างแบบสอบถาม จำนวน 6 ด้าน รวม 41 ข้อแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับ

วัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence; IOC) (ยูทธ ไกยวรรณ, 2552, หน้า 61) พบว่าแบบสอบถามจำนวน 41 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

2.2.5 นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) กับประชากรของทีมสโมสรฟุตบอลอุตรดิตถ์จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 30 คน นำผลการทดลองหาความเชื่อมั่น โดยวิธีการของครอนบัค (Cronbach) (ยูทธ ไกยวรรณ, 2552, หน้า 83-84) ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.87

2.2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วไปจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลจากวิทยาลัยพณิชยบัณฑิตถึงประธานสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูล

3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเองได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 97 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3 นำคะแนนที่ได้จัดพิมพ์ลงเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์การจัดการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 123-126) ทั้งโดยรวมรายด้าน และรายข้อแล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 121)

4.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา แล้วสร้างข้อสรุป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้

5.1 ค่าเฉลี่ย (μ) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 123-124)

5.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 126)

ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภูให้ประสบความสำเร็จ

การศึกษาในระยะที่ 2 เป็นการศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภูให้ประสบความสำเร็จ มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาระยะที่ 2 มีจำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่ 1) ประธานสโมสร และ 2) ผู้จัดการทั่วไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีทั้งหมด 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ ตำแหน่งทางการทำงานปัจจุบัน เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู ภายใต้กรอบแนวคิด PRIMO-F ที่มีผลต่อการพัฒนาสโมสร เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านทรัพยากร ด้านนวัตกรรมและความคิด ด้านการตลาด ด้านการปฏิบัติการ และด้านการเงิน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด

2.2 การสร้างและหาคูณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ

2.2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างของ บุญชม ศรีสะอาด (2560, หน้า 90)

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2.3 สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 6 ด้าน รวม 17 ข้อ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบเนื้อหาและภาษาที่ใช้ และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence; IOC) (ยุธ igoวรรณ, 2552, หน้า 61) พบว่าแบบสัมภาษณ์จำนวน 17 ข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

2.2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปจัดพิมพ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมาย 2 คน เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู ด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 2 ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสัมภาษณ์ที่เก็บรวบรวมมาได้

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระยะที่ 1 การศึกษาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู

การศึกษา การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 97 ชุด นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (μ) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แล้วนำค่าเฉลี่ย (μ) ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (μ) รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 1-7 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับ การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ หนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวม

การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี	ระดับความสำคัญ		
	(μ)	(σ)	ระดับ
1. ด้านบุคลากร	4.35	0.66	มาก
2. ด้านทรัพยากร	4.25	0.61	มาก
3. ด้านนวัตกรรมและความคิด	4.35	0.60	มาก
4. ด้านการตลาด	4.33	0.63	มาก
5. ด้านการปฏิบัติการ	4.43	0.60	มาก
6. ด้านการเงิน	4.38	0.58	มาก
โดยรวม	4.35	0.61	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ หนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.35$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติการ ($\mu = 4.43$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการเงิน ($\mu = 4.38$) ด้านบุคลากร ($\mu = 4.35$) ด้านนวัตกรรมและความคิด ($\mu = 4.35$) ด้านการตลาด ($\mu = 4.33$) และด้านทรัพยากร ($\mu = 4.25$) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระยะที่ 2 การศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภูให้ประสบความสำเร็จ

1. ด้านบุคคล (People)

สรุปได้ว่า บุคคลที่จะเข้ามาบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟ ซี จังหวัดหนองบัวลำภู จะต้องมีประสบการณ์ในการทำงานเป็นทีม การวางแผนการทำงานให้เป็นระบบ การเล่นฟุตบอล การฝึกสอนฟุตบอลและการจัดการกีฬา การบริหารงานทั่วไป การจัดการองค์กร และการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านทรัพยากร (Resource)

สรุปได้ว่า ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อความสำเร็จของสโมสรมีหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการจัดการ

3. ด้านนวัตกรรมและความคิด

สรุปได้ว่า สโมสรมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีต่อทีม และเข้าใจการทำฟุตบอลอย่างถ่องแท้เป็นมืออาชีพ

4. ด้านการตลาด (Marketing)

สรุปได้ว่า สโมสรมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าหลากหลายรูปแบบ เช่น ทางออนไลน์ การสั่งซื้อล่วงหน้า หรือมาซื้อที่สโมสรโดยตรง

5. ด้านการปฏิบัติการ (Operation)

สรุปได้ว่า โครงสร้างการบริหารจัดการสโมสร ประกอบด้วย ประธานสโมสร รองประธานสโมสร ผู้จัดการทั่วไป ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฟุตบอล

6. ด้านการเงิน (Finance)

สรุปได้ว่า การวางแผนการจัดการทางการเงิน งบประมาณของสโมสรโดยการจัดทำบัญชี รายรับ รายจ่ายอย่างเป็นระบบ และมีการตรวจสอบบัญชีเป็นประจำ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ประธานสโมสร รองประธานสโมสร ผู้จัดการทั่วไป ผู้ฝึกสอนและนักฟุตบอลมีความเห็นว่าสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี เป็นสโมสรฟุตบอลที่มีการบริหารจัดการที่ดีและวิจัยหลายด้าน เช่น ด้านบุคลากร ด้านทรัพยากร ด้านนวัตกรรมและความคิด ด้านบุคลากร ด้านทรัพยากร ด้านนวัตกรรมและความคิด ด้านการตลาด ด้านการปฏิบัติการ ด้านการเงินฯ ทำให้ทีมฟุตบอลประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งในและนอกประเทศ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสโมสรมีการบริหารจัดการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ทฤษฎี เจริญค้า (2550) ที่ระบุว่า การบริหารงานทุกประเภทในองค์กรจำเป็นต้องมีปัจจัยหรือทรัพยากรพื้นฐานทางการบริหาร โดยทั่วไปถือว่าปัจจัยที่สำคัญของการบริหารมีอยู่ 4 ประการ หรือเรียกว่า 4 M's คือ คน (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) การบริหารจัดการ (Management) จึงจะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ

ด้านการปฏิบัติ พบว่า โดยรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.43$) ที่เป็น เช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสโมสรมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานไปในทิศทาง

เดียวกัน มีโครงสร้างการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการนำนโยบายจากผู้บริหารไปสู่การปฏิบัติ มีการปฏิบัติงานที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม มีระบบการบริหารจัดการและการตรวจสอบที่ชัดเจน จากเหตุผลดังกล่าวจึงให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสโมสรมีการบริหารจัดการด้านปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ชัชวาทย์ พุ่มสงวน (2556) ที่วิจัยพบว่า สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย 3 สโมสร ได้แก่ สโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด สโมสรชลบุรี เอฟซี และสโมสรบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด มีการบริหารจัดการด้านการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด และณรงค์ฤทธิ์ ชุมทิพย์ และวรรณชลี โนริยา (2557) ที่วิจัยพบว่า การจัดการสถาบันฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จด้านโครงสร้าง และกระบวนการจัดการอยู่ในระดับมาก

ด้านการเงิน พบว่า โดยรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38$) ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสโมสรมีการวางแผนการจัดการทางการเงินงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ มีการให้ผลตอบแทนกับบุคลากรอย่างเหมาะสม มีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ และเหมาะสม มีแหล่งการเงินเพื่อสนับสนุน เพื่อสร้างสภาพคล่องทางการเงิน มีรายงานผลและ ระบบตรวจสอบด้านการเงิน จากเหตุผลดังกล่าวจึงนำมาให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สโมสรมีการบริหารจัดการด้านการเงินอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ชัชวาทย์ พุ่มสงวน (2556) ที่วิจัยพบว่า สโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย 3 สโมสร ได้แก่ สโมสรเอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด สโมสรชลบุรี เอฟซี และสโมสรบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด มีการบริหารจัดการด้านการเงินอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ ณรงค์ฤทธิ์ ชุมทิพย์ และวรรณชลี โนริยา (2557) ที่วิจัยพบว่า สถาบันฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีการบริหารจัดการด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก

ด้านบุคลากร พบว่า โดยรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.35$) ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสโมสรมีบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านฟุตบอลอาชีพ โค้ช/ผู้ฝึกสอน มีความรู้ความสามารถและทักษะที่เหมาะสม นักฟุตบอลมีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่เหมาะสม ผู้บริหารมีประสบการณ์ในการทำงานด้านฟุตบอล มีความเป็นผู้นำมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรสม่ำเสมอ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสโมสรมีการบริหารจัดการด้านการเงินอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับชัชวาทย์ พุ่มสงวน (2556) ที่วิจัยพบว่า การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู มีการบริหารจัดการด้านบุคลากร อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ ณรงค์ฤทธิ์ ชุมทิพย์ และวรรณชลี โนริยา (2557) ทำวิจัยพบว่า สถาบันฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพ มีการบริหารจัดการด้านบุคลากรอยู่ในระดับมาก

ด้านนวัตกรรมและความคิด พบว่า โดยรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.35$) ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสโมสรมีการจัดการด้านสารสนเทศที่เหมาะสม มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้พัฒนานักฟุตบอลและใช้ในสนามแข่งขันมีช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เพียงพอและเหมาะสม มีวัฒนธรรมองค์กรที่ชัดเจน อีกทั้งมีการทำงานวิจัยมาใช้ภายในสโมสร จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ด้านนวัตกรรมและความคิดอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ชัชวาทย์ พุ่มสงวน (2556) ที่วิจัยพบว่า มีการบริหารจัดการด้านนวัตกรรมและความคิดอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ

ณรงค์ฤทธิ์ ชุตติพิทย์ และวรรณชลิ โนริยา (2557) ทำวิจัยพบว่า มีการบริหารจัดการด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับศูนย์พัฒนาสามารถภาพทางร่างกายนักฟุตบอลอยู่ในระดับมาก

ด้านการตลาด พบว่า โดยรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.33$) ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า สโมสรมีรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนและทั่วถึง มีช่องทางการจำหน่ายตั๋วและราคาตั๋วที่เหมาะสม มีสปอนเซอร์เพียงพอ มีสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ มีระบบการจัดการแฟนคลับอย่างเป็นรูปธรรม จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ด้านการตลาดอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ชัชวาทย์ พุ่มสงวน (2556) ที่วิจัยพบว่า มีการบริหารจัดการด้านการตลาดอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านทรัพยากร พบว่า โดยรวมมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$) ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าสโมสรมีข้อมูลการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเพียงพอมีสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสม มีความพร้อมในด้านสถานที่ที่ใช้ในการแข่งขัน มีภาพลักษณ์ที่ดีและมีผลงานที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันจากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่า ด้านทรัพยากรอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ชัชวาทย์ พุ่มสงวน (2556) ที่วิจัยพบว่า มีการบริหารจัดการด้านทรัพยากรอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ ณรงค์ฤทธิ์ ชุตติพิทย์ และวรรณชลิ โนริยา (2557) ทำวิจัยพบว่า มีการบริหารจัดการด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู ในปีที่ผ่านมา โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านทรัพยากร 3) ด้านนวัตกรรมและความคิด 4) ด้านการตลาด 5) ด้านการปฏิบัติการ และ 6) ด้านการเงิน อยู่ในระดับมาก ซึ่งต่ำกว่าการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย เช่น สโมสร เอสซีจี เมืองทอง ยูไนเต็ด สโมสรชลบุรี เอฟซี สโมสรบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด ซึ่งมีการบริหารจัดการโดยรวม และทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารสโมสร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำผลการวิจัยทั้ง 6 ด้านดังกล่าวไปวิเคราะห์ เพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาสโมสรให้เหมาะสมและทัดเทียมกับสโมสรที่ประสบความสำเร็จ ในประเทศดังกล่าว

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู ให้ประสบความสำเร็จตามความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมาย 2 คน ได้แก่ ประธานสโมสร และผู้จัดการทั่วไปมี 6 ด้าน แต่ละด้านมีจุดเน้นในการพัฒนาแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริหารสโมสรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำไปใช้ในการพัฒนาสโมสร ติดตามและประเมินเป็นระยะเพื่อปรับแนวทางนี้ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของสโมสรและเป้าหมายที่ตั้งไว้อีกประเด็นหนึ่งในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาสโมสร ควรนำข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องอื่น เช่น เจ้าหน้าที่สโมสร ผู้ฝึกสอน นักฟุตบอล มาร่วมกับข้อมูลจากฝ่ายบริหาร หรือมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาสโมสรด้วย จะทำให้ได้แนวทางพัฒนาสโมสรที่มีความ

เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งในการพัฒนางองค์กรใด ๆ ก็ตามหากเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาได้ร่วมวางร่วมปฏิบัติ ร่วมประเมินผลแล้วจะทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความภาคภูมิใจ และมีความมุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเรื่อง ความสำเร็จของสโมสรและการสื่อสารทางการตลาดต่อพฤติกรรมการณ์เป็นผู้ชมในการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก

2.2 ควรทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการทีมสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู

2.3 ควรทำวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การสร้างทีมฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสโมสรฟุตบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนบุคคลากรทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ท้ายสุดนี้คุณค่าทั้งหมดที่เกิดจากงานวิจัยในครั้งนี้ กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้กำลังใจ เอาใจช่วยด้วยดีเสมอมา และมอบเป็นของขวัญให้กับ คุณพ่อ คุณแม่ พร้อมทั้งขอบเป็นเครื่องบูชาบุญพาวีของผู้วิจัยและบูรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่อยู่เบื้องหลังแห่งการวางรากฐานการวิจัยให้กับผู้วิจัยตั้งแต่อติจนถึงปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณะ ท้วมเพ็ง. (2546). การศึกษาการจัดการแข่งขันฟุตบอลไทยลีก. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชัชวีย์ พุ่มสงวน. (2556). การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย. *ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการการกีฬา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล*.
- ใน การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8 “Research 4.0 Innovation and Development SSRU’s 80th Anniversary” (น. 532). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ณรงค์ฤทธิ์ ขุนทิพย์ และวราภรณ์ โนนริยา (2557). การจัดการสถาบันฟุตบอลเยาวชนของสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย. *วารสารสมาคมการจัดการการกีฬาแห่งประเทศไทย*, 3(3), 32.
- ทรงพล เจริญค้า. (2550). รูปแบบความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. *ดุชนิพนธ์หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2552). ออกแบบเครื่องมือวิจัย Design & Elaborate Research Tools. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- สโมสรบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี. (2563). *คู่มือปฏิบัติงานสโมสรบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี*. หนองบัวลำภู: สโมสรบอลอาชีพหนองบัวพิชญ เอฟซี. 80th Anniversary”. หน้า 523-524.
- เอกชัย บุญยาธิฐาน. (2553). *คู่มือวิเคราะห์ SWOT อย่างมืออาชีพ: จุดเริ่มต้นของยุทธศาสตร์ที่ไม่ทำไม่ได้*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพปัญญาชน.

ความคิดเห็นและปัจจัยด้านสื่อที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ดัชนียะ จะวรรณะ¹

กิตติกานต์ เข็มอุตรา²

สุพัตตา นาเมืองรักษ์³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นและปัจจัยด้านสื่อที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ 2) เพื่อศึกษาวิธีการประชาสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับ ปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 302 คน โดยเปิดตารางจำนวนประชากรและจำนวนตัวอย่างที่สุ่มจากประชากร ของ Krejcie และ Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คือ ด้านสภาพคล่องทางการเงิน และวิธีการประชาสัมพันธ์ที่นักศึกษาส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คือ การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเพจ เฟซบุ๊กของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และทางเพจเฟซบุ๊กของแต่ละคณะในมหาวิทยาลัย

คำสำคัญ: ความคิดเห็น / ประชาสัมพันธ์ / ตัดสินใจ

¹ ครูผู้สอนประจำแผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

^{2,3} นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Opinions and Media Factors Affecting to the Decision Making to Pursue a Bachelor's Degree, Kamphaeng Phet Rajabhat University

Datchanee Jawanna

Kittikarn Khemudon

Supatta Namuangrak

ABSTRACT

This research has the aims as to 1) study the level of opinions towards the admission decision making to pursue a bachelor's degree, Kamphaeng Phet Rajabhat University, and 2) to study the public relations methods towards the admission decision making to pursue a bachelor's degree, Kamphaeng Phet Rajabhat University. The population were 302 of 1st year students, Kamphaeng Phet Rajabhat University. Random sampling by using Krejcie and Morgan table. Questionnaire had used to collect and descriptive statistics had used to analyze the data.

The results had found that most of them decided to study as the financial liquidity. The public relations methods transmitted through Kamphaeng Phet Rajabhat University's Facebook page and each faculty's Facebook page.

Keywords: opinions / public relation / decision making

บทนำ

การศึกษาในสังคมปัจจุบันถือเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการศึกษาเป็นพื้นฐานของมนุษย์ที่จะสามารถนำไปต่อยอดเพื่อการพัฒนาตนเองให้กลายเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ และกลายเป็นบุคคลที่มีความพร้อมในการที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอยู่เสมอ ซึ่งการศึกษาเรียนรู้ได้อย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้บุคคลกลายเป็นคนที่มีทั้งความรู้และมีประสบการณ์ ส่งผลให้บุคคลนั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ในปัจจุบันไม่มีข้อจำกัดในการเลือกศึกษาเล่าเรียน ประชากรทุกคนสามารถศึกษาเล่าเรียนต่อไปได้ สำหรับประเทศไทยมีการจัดระบบการศึกษา ตามพระราชบัญญัติ การศึกษา มาตรา 15 วรรค 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2562, หน้า 5) มาตรา 16 การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2562, หน้า 5) จึงกลายเป็นกฎหมายบังคับที่เยาวชนทุกคนต้องศึกษาเล่าเรียนต่อไปให้ครบตามระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย มาตรา 17 ถือเป็นการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าสิบหกปีเว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2562, หน้า 5) ด้วยเหตุนี้หลายฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจึงเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา และได้มีการก่อตั้งสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ขึ้นมาทั่วประเทศไทยเพื่ออำนวยความสะดวกและสนับสนุนเยาวชนให้เข้ามาอยู่ในระบบการศึกษาไทยมากยิ่งขึ้น เพื่อในอนาคตจะได้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและร่วมกันเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

จากสถิติที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสถาบันการศึกษาของภาครัฐและภาคเอกชน จำนวนนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัดปีการศึกษา 2560 - 2564 พบว่า จำนวนนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีอัตราการลดลงเฉลี่ยปีละ 100,000 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) ในขณะที่จำนวนสถาบันวิทยาลัยในประเทศไทยโดยจำแนกตามภูมิภาคมีทั้งหมด 390 แห่ง จาก 77 จังหวัดในประเทศ (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน), 2565) แบ่งเป็น ภาคเหนือ จำนวน 53 แห่ง ภาคกลาง จำนวน 169 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 81 แห่ง ภาคตะวันออก จำนวน 25 แห่ง ภาคตะวันตก จำนวน 9 แห่ง และภาคใต้ จำนวน 53 แห่ง ส่งผลให้แต่ละสถาบันการศึกษาต้องแข่งขันกันด้าน กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อรับนักศึกษาให้เข้ามาเรียนมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ย้อนหลัง ปี 2559 -2564 พบว่า เหตุผลที่นักศึกษาตัดสินใจเข้าเรียนในแต่ละสถาบันจะขึ้นอยู่กับปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ เช่น ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านจิตวิทยา ด้านครอบครัว ด้านสภาพคล่องทางการเงิน ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (พระศรีปริยัติธาดา, ทิพย์ ชันแก้ว และธนนันต์ชัย พัฒนะสิงห์, 2563, หน้า 7-8) รวมถึงวิธีการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลแก่นักศึกษาในแต่ละรูปแบบ ก็ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการตัดสินใจของนักศึกษา และจากสถิติจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ปีการศึกษา 2559 มีจำนวนนักศึกษา 7,075 คน ในปีการศึกษา 2564 มีจำนวนนักศึกษาลดลง 4,916 คน (สำนักส่งเสริมและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2565) เห็นได้ว่า จำนวนนักศึกษามีการลดลงเฉลี่ยประมาณ 2,000 คน

จากความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา และศึกษาวิธีการประชาสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ทางมหาวิทยาลัยได้นำข้อมูลไปวางแผนการบริหารจัดการและวางแผนวิธีการประชาสัมพันธ์ในปีการศึกษาถัดไป เพื่อเลือกที่จะตัดสินใจเข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- 2) เพื่อศึกษาวิธีการประชาสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,338 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ จำนวน 302 คน โดยใช้ตารางจำนวนประชากรและจำนวนตัวอย่างที่สุ่มจากประชากร ของ Krejcie และ Morgan และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากการจับฉลาก 50% ตามสัดส่วนของแต่ละคณะ ที่มีแต่ละสาขารายวิชาอยู่

สูตรคำนวณการแบ่งชั้นตามสัดส่วนการเทียบบัญญัติไตรยางค์ขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักศึกษาทั้งหมด	N คน	ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน e คน
จำนวนนักศึกษา	X คน	ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน $n = \frac{e \cdot X}{N}$ คน

เมื่อ	N	แทน	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด
	e	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา
	X	แทน	จำนวนนักศึกษาทั้งหมดของแต่ละคณะ
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องศึกษา

2. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา เริ่มทำการศึกษาคั้งตั้งแต่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 และดำเนินการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านจิตวิทยา ด้านครอบครัว ด้านสภาพคล่องทางการเงิน ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และศึกษาวิธีการประชาสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นและปัจจัยด้านสื่อที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ คณะที่กำลังศึกษา และสาขาที่ท่านกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรตรงกับความต้องการของท่านหรือไม่

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งแต่ละคำถามจะมีคำตอบเป็นตัวเลือก 5 ระดับ คือ อันดับความสำคัญของระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด / น้อย / ปานกลาง / มาก และมากที่สุด

ตอนที่ 3 วิธีการประชาสัมพันธ์การตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งแต่ละคำถามจะมีคำตอบเป็นการเลือกอันดับความสำคัญของปัจจัย น้อยที่สุด / น้อย / ปานกลาง / มาก และมากที่สุด

และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการประชาสัมพันธ์การศึกษาให้กับนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษา ระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

- 1) ทำการติดต่อกับหัวหน้าของแต่ละหมู่เรียนตามสาขาวิชากลุ่มตัวอย่างที่จับฉลากได้
- 2) ทำการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 ก่อนเข้าห้องเรียน และเก็บแบบสอบถามหลังชั่วโมงการเรียนแต่ละรายวิชา
- 3) ทำการเก็บรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้คืนมา จำนวน 302 ชุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วน สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามโดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก ลงรหัสตามที่กำหนดไว้ ล้างหน้า ประมวลผลข้อมูล จากข้อมูลที่ได้ลงรหัสแล้วบันทึกไว้ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการศึกษา ทางสังคมศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกับนักเรียน ประกอบด้วย เพศ และคณะที่กำลังศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของ ประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย

โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องให้คะแนนความสำคัญของแต่ละปัจจัยในแต่ละข้อ โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542, หน้า 73)

มากที่สุด	ให้คะแนน	5
มาก	ให้คะแนน	4
ปานกลาง	ให้คะแนน	3
น้อย	ให้คะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

โดยมีลักษณะการให้คะแนนโดยวิธีการให้คะแนนรวม (Rating scale method: Likert scale questions) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ ในการกำหนดคะแนน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญต่อความคิดคิดเห็น ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542, หน้า 73)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 – 4.20	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 – 3.40	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 – 2.60	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.80	เห็นด้วยน้อยที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) หรือค่า $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือค่า S.D. และระดับความคิดเห็นสำคัญ เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย

6.3 การวิเคราะห์การประชาสัมพันธ์เพื่อเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) หรือค่า $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือค่า S.D. และระดับความคิดเห็นสำคัญ เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการแนะนำหรือประชาสัมพันธ์เพื่อเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรโดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยาย

ผลที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. นำข้อมูลด้านระดับความคิดเห็นที่ได้จากการวิเคราะห์และสรุปผลมาจัดทำเป็นแผนกลยุทธ์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับสถาบันการศึกษาอื่น

2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และสรุปผลด้านวิธีการประชาสัมพันธ์ ไปปรับใช้ โดยการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ผ่านทางแอปพลิเคชันเฟซบุ๊ก เช่น การคิดคอนเทนต์ใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ที่พบเห็นให้เกิดการแชร์ และกดไลค์มากยิ่งขึ้น

ผลการศึกษา

1. ความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรในภาพรวมโดยนำเสนอในรูปแบบของข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) หรือค่า $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือค่า S.D. และระดับความคิดเห็นสำคัญแสดงในตาราง ดังนี้

ความคิดเห็นต่อการตัดสินใจ เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น ต่อการตัดสินใจ
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.54	0.58	มาก
2. ด้านจิตวิทยา	3.30	0.79	ปานกลาง
3. ด้านครอบครัว	3.05	1.06	ปานกลาง
4. ด้านสภาพคล่องทางการเงิน	3.69	0.71	มาก
5. ด้านการส่งเสริมการตลาด	3.35	0.83	ปานกลาง
6. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	3.65	0.58	มาก
โดยรวม	3.43	0.54	มาก

จากตาราง พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ดังนี้ ด้านสภาพคล่องทางการเงิน ($\bar{X} = 3.69$) ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.65$) และด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 3.54$)

2. วิธีการประชาสัมพันธ์เพื่อเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการประชาสัมพันธ์เพื่อเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรในภาพรวมโดยนำเสนอในรูปแบบของโดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) หรือค่า $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือค่า S.D. และระดับความคิดเห็นสำคัญแสดงในตาราง ดังนี้

การประชาสัมพันธ์	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ คิดเห็นต่อ การแนะแนว
1. การประชาสัมพันธ์จากเพจเฟซบุ๊ก ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ เพจเฟซบุ๊กของแต่ละคณะ	3.94	0.86	มาก
2. การประชาสัมพันธ์จากป้ายประชาสัมพันธ์หน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	3.72	0.85	มาก
3. การแนะแนวจากครูแนะแนวในสถานที่ศึกษา	3.62	1.00	มาก
4. การแนะแนวจากบุคลากรของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	3.51	0.99	มาก
5. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และมีนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น งานสัปดาห์วิทยาศาสตร์งานราชภัฏวิชาการ หรือ งานแสดงโชว์ต่าง ๆ เป็นต้น	3.50	1.02	มาก
6. การประชาสัมพันธ์ผ่านผู้ปกครองของนักศึกษา	3.17	1.03	ปานกลาง
7. แผ่นประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	3.12	1.07	ปานกลาง
8. การประชาสัมพันธ์จากแอปพลิเคชันอื่น ๆ เช่น TikTok, YouTube, Line ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	3.05	1.15	ปานกลาง
9. การประชาสัมพันธ์ในชุมชน	2.74	1.19	ปานกลาง

จากตารางพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีประชาสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 อันดับแรก ดังนี้ การประชาสัมพันธ์จากเพจเฟซบุ๊กของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ เพจเฟซบุ๊กของแต่ละคณะ ($\bar{X} = 3.94$) การประชาสัมพันธ์จากป้ายประชาสัมพันธ์หน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.72$) การแนะแนวจากครูแนะแนวในสถานที่ศึกษา

($\bar{X} = 3.62$) การแนะนำจากบุคลากรของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.51$) และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และมีนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น งานสัปดาห์วิทยาศาสตร์ งานราชภัฏวิชาการ หรืองานแสวงหาต่าง ๆ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.50$)

อภิปรายผลการศึกษา

ผลการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นและปัจจัยด้านสื่อที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร พบว่า นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เนื่องจากมีสาขาวิชาตรงกับความต้องการของตนเอง และมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านสภาพคล่องทางการเงิน นักศึกษามีความสามารถจะชำระค่าเทอมของตนเองได้ รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤนาถ สุวรรณ (2559) ในปัจจัยด้านราคา ความคิดเห็นด้านปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัชชา สุวรรณวงศ์ (2560) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อสรุปจากการวิจัยแล้วพบว่า การตัดสินใจของนักศึกษาตรงกับทฤษฎีการตัดสินใจตามบุคคลของ (สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548, หน้า 263-264) คือ นักศึกษาตัดสินใจโดยตัวของตัวเองเพียงคนเดียว และนักศึกษาตัดสินใจโดยกลุ่มเพื่อนหรือบุคคลในครอบครัวเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ ซึ่งการตัดสินใจนั้น จะมีองค์ประกอบที่ใช้ประกอบการตัดสินใจหลัก ๆ ในด้านจิตวิทยา คือ การตั้งใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อทัศนคติ บุคลิกภาพ และแนวคิดของตนเอง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจ (พระศรีปริยัติธาดา, ทิพย์ ชันแก้ว และธนันต์ชัย พัฒนะสิงห์, 2563, หน้า 8-9)

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยนักศึกษาให้ความสำคัญกับ การประชาสัมพันธ์จากเพจเฟซบุ๊กของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ เพจเฟซบุ๊ก ของแต่ละคณะ เป็นอันดับที่หนึ่ง ซึ่งสนับสนุนกับบทความของ (สำนักพัฒนาวิชาการและนิเทศงาน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ, 2556) เรื่อง สื่อสมัยใหม่ ที่เป็นสื่อที่นิยมใช้กันในยุคสังคมข่าวสาร หรือยุคสารสนเทศแบบกระแสโลกาภิวัตน์ ในรูปแบบของอินเทอร์เน็ต ที่เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมาก ตลอดจนในสังคมและในหน้าที่การทำงาน อาชีพต่าง ๆ นอกจากนี้ นักศึกษายังให้ความสำคัญการประชาสัมพันธ์จากป้ายประชาสัมพันธ์หน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ การแนะนำจากครูแนะแนวในสถานศึกษา การแนะนำจากบุคลากรของทางมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย และมีนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม เป็นการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบของสื่อบุคคล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ทางเพจเฟซบุ๊กของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ เพจเฟซบุ๊กของแต่ละคณะ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ดูข้อมูลของมหาวิทยาลัยผ่านช่องทางแอปพลิเคชันเฟซบุ๊กทุกคน ซึ่งสามารถที่จะรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ได้รวดเร็วกว่าช่องทางอื่น ๆ
2. ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์หน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยการออกแบบที่มีความโดดเด่น มีเอกลักษณ์เฉพาะสื่อถึงตัวมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้พบเห็น
3. ควรเข้าไปประชาสัมพันธ์โดยตรงที่ศูนย์แนะแนวในสถานที่ศึกษา และมุ่งให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิธีการประชาสัมพันธ์เพื่อเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ในทุกปีการศึกษา
2. ควรศึกษารูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายให้ได้มากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะสามารถออกแบบรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย
3. เหล่าคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยควรศึกษาสิ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษา เพื่อที่จะได้วางแผนกลยุทธ์มุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์ที่ตรงกลุ่มเป้าหมายให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. [Online]. Available: <https://www.moe.go.th/backend/wp-content/uploads/2020/10/1> [2565, ตุลาคม 13].
- การจัดการองค์ความรู้ กยท. (2560). **การสื่อสารและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์**. [Online]. Available: <https://km.raot.co.th/km-knowledge/detail/571> [2565, พฤศจิกายน 24].
- ณัชชา สุวรรณวงศ์. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560**. (รายงานผลการวิจัย). นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นราธิง ศรีธัญญ์ภทร. (2559). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร**. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพมหานคร.
- นฤนาฎ สุวรรณ. (2559). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จังหวัดเชียงใหม่**. (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น.
- ประทุมทิพย์ บัวสละ. (2555). **สรุปรายวิชาการแนะแนว**. [Online]. Available: <https://sites.google.com/site/raywichakarnaanaew/kar-suksa-raywicha-kar-naeanaew/srup-raywicha-kar-naeanaew> [2565, ธันวาคม 3].
- ผศ.ดร.ณัฐวัฒน์ คณาธิกสมบัติ. (2560). **การรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ**. [Online]. Available: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JLPRU/article/view/91023/71506> [2565, พฤศจิกายน 24].
- พระศรีปริยัตินาตา, ทิพย์ ชันแก้ว และธนันต์ชัย พัฒนะสิงห์. (2563). **รูปแบบการตัดสินใจตามหลักพุทธจิตวิทยา**. [Online]. Available: <http://elearning.mcu.ac.th/mod/resource/view.php?id=6005&redirect=1> [2565, ตุลาคม 15].
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, **การจัดการเชิงกลยุทธ์**. (พิมพ์ครั้งที่ 3), นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546.
- ว่าที่ ร.ต. ปกรณ์ ปกรณ์ภรณ์ คำทอง. (2555). **แนวคิดการตัดสินใจ**. [Online]. Available: <https://www.gotoknow.org/posts/284784> [2565, ตุลาคม 15].
- วิวัฒน์ เหล่ามละอ นักวิชาการสถิติ. (2562). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประจำปีการศึกษา 2562 โดยผ่านการคัดเลือกด้วยระบบ TCAS**. (รายงานผลการวิจัย). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สัจด์ เขียนจันทิก, พูลสุข กรรณาริก อติศักดิ์ แปะศรี, พิทักษ์ แผงโกฏและ ทิตติยา มั่นดี. (2564). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาในระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา**. (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตล้านนา.

- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). (2565). รายชื่อสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามภาค. [Online]. Available: https://data.go.th/dataset/univ_uni_11_02 [2565, ตุลาคม 13].
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). จำนวนนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) ในระบบโรงเรียน จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2560 – 2564. [Online]. Available: http://statbbi.nso.go.th/staticreport/Page/sector/TH/report/sector_03_3_TH_.xlsx [2565, ตุลาคม 13].
- สำนักพัฒนาวิชาการและนิเทศงาน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. (2556). เลือกใช้สื่อประชาสัมพันธ์อย่างไรให้ตรงใจกลุ่มเป้าหมาย. [Online]. Available: <http://203.157.7.7/KM/blog/Comment.php?IDWH=229> [2565, พฤศจิกายน 24].
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. (2565). รายชื่อนักศึกษา. [Online]. Available: <https://tabian.kpru.ac.th/work1/list1.asp> [2565, ตุลาคม 29].
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. (2565). สถิติจำนวนนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. [Online]. Available: <https://tabian.kpru.ac.th/work1/no1.asp> [2565, ตุลาคม 29].
- เสก ชัยชนะ. (2559). แน่แนว. [Online]. Available: <https://sekchaichana.wordpress.com/%E0%B9%81%E0%B8%99%E0%B8%B0%E0%B9%81%E0%B8%99%E0%B8%A7/> [2565, ธันวาคม 3].

คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมใน จังหวัดขอนแก่น: กรณีศึกษา โรงแรมพูลแมน ขอนแก่น ราชา ออคิด โรงแรมเจริญธานี พรีเมียม และโรงแรมไฮยะ ขอนแก่น

ธีรวัฒน์ หินแก้ว¹

คุณลักษณะ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น และ 3) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น ประชากร คือ เจ้าของกิจการและผู้บริหารของโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 90 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 73 คน ซึ่งได้มาโดยการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางประมาณการของ Kraemer & Thieman และใช้สูตรคำนวณของ Krejcie & Morgan แบบสอบถามใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน Correlation และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใฝ่ใจในความสำเร็จ ความมีวินัย ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจในตนเอง การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น และ 3) คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใฝ่ใจในความสำเร็จ ความมีวินัย ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจในตนเอง การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และความรับผิดชอบมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

คำสำคัญ: คุณลักษณะของผู้ประกอบการ / ความสำเร็จของธุรกิจ / ธุรกิจโรงแรม

¹ สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยชุมชนจิต จังหวัดหนองบัวลำภู

Entrepreneurial Characteristics Affecting the Success of Hotel Business in Khon Kaen: A Case Study of Pullman Khon Kaen Raja Orchid Hotel, Charoen Thani Princess Hotel and Kosa Khon Kaen Hotel

Theerawat Hinkaew

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study the characteristics of successful entrepreneurs of hotel business in Khon Kaen Province 2) to study the relationship between entrepreneurial characteristics and the success of hotel entrepreneurs in Khon Kaen Province and 3) to study the characteristics of entrepreneurs in Khon Kaen Province of entrepreneurs that affect the success of the hotel business in Khon Kaen. The population consisted of 90 business owners and hotel executives in Khon Kaen Province. A sample of 73 people was obtained by calculating the sample size from the projection table of Kraemer & Thieman and using the formula of Krejcie & Morgan. The questionnaire used the estimation scale. Likert Scale, 5 levels, while data analysis used percentage, mean, standard deviation. and statistics used to test the hypothesis, correlation and multiple regression analysis. The results of the research were as follows: 1) The results of the analysis of information on the characteristics of entrepreneurs found that the overall average was at a high level and the analysis of information on the characteristics of entrepreneurs found that the success of hotel business in the province was Khon Kaen Overall, it was at a high level 2) Entrepreneur's characteristics, including their own identity passion for success innovation perseverance creativity venture self-confidence Immediate response to problems and responsibility There was a significant correlation at the 0.05 level with the success of the hotel business in Khon Kaen and 3) the characteristics of entrepreneurs, namely individuality passion for success innovation perseverance creativity venture self-confidence Immediate response to problems And responsibility influences the success of the factory business in Khon Kaen

Keywords: Entrepreneurial qualities / Business success / Hotel business

บทนำ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ เป็นคุณสมบัติจำเป็นพื้นฐานสำหรับผู้ที่จะประกอบอาชีพส่วนตัว คุณลักษณะดังกล่าวเกิดจากการเรียนรู้และปรับเปลี่ยนมาเป็นของตนเอง มิใช่ เกิดจากการมีพรสวรรค์แต่เพียงอย่างเดียว ปกติผู้ประกอบการจะต้องฟันฝ่ากับอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย เพื่อนำพาองค์กรของตนให้อยู่รอดและเจริญเติบโตไปได้และเนื่องจากปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ไม่สามารถถูกคาดการณ์ได้ล่วงหน้า ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องสามารถต่อสู้หรือยืนหยัดได้กับทุกสถานการณ์ ซึ่งคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันก็สามารถทำให้ผู้ประกอบการคนหนึ่งประสบความสำเร็จในขณะที่อีกคนหนึ่ง ที่ไม่มีคุณลักษณะนั้น ๆ ก็ต้องประสบความล้มเหลว หรือประสบความสำเร็จน้อยกว่า ดังนั้น การพยายามหาปัจจัยและคุณลักษณะสำคัญสำหรับการเป็นผู้ประกอบการที่ดี จะช่วยให้ผู้ประกอบการมีความพร้อมในการดำเนินอาชีพ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสร้างความสำเร็จให้กับผู้ประกอบการมากขึ้น และช่วยให้ผู้จะเริ่มทำธุรกิจหรือผู้ประกอบการรายใหม่ได้มีโอกาสตรวจสอบคุณสมบัติของตนเอง เปรียบเทียบกับผู้ประกอบการเดิมที่สามารถบริหารธุรกิจโรงแรมให้อยู่รอดและเติบโตได้ ทำให้ทราบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะและความสามารถ รวมทั้งคุณลักษณะสำคัญที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจโรงแรมประสบความสำเร็จยิ่งขึ้นเป็นการป้องกันหรือลดปัญหาความล้มเหลวของธุรกิจได้อีกทางหนึ่งทำให้ทราบถึงคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจโรงแรม เพื่อใช้เป็นแนวทางหรือมาตรฐานในการเปรียบเทียบคุณลักษณะสำคัญที่จำเป็นสำหรับผู้จะเข้ามาประกอบกิจการโรงแรม เรื่องนี้ได้ศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตภูมิภาคในเขตภาคเหนือตอนล่างเพราะผู้ประกอบการจากภูมิภาคต่าง ๆ ย่อมมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมพื้นฐานที่แตกต่างกัน ซึ่งผลวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการประกอบอาชีพธุรกิจโรงแรมในเขตภาคเหนือตอนล่าง ให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต (ฝนทิพย์ ฆารไสว, ณัฐเชษฐ์ พูลเจริญ และไว จามรมาน, 2554) สำหรับปัญหาของคุณลักษณะของผู้ประกอบการนั้นผู้ประกอบการทั้งหลายที่ต้องการทำธุรกิจเป็นของตนเองจำเป็นจะต้องมีสัญชาตญาณของความเป็นผู้ประกอบการ และมีความชวนชวายในการหาช่องทางในการลงทุนทำธุรกิจอยู่เสมอ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการ จำเป็นจะต้องไม่สะทกสะท้านกับปัญหาอุปสรรคใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นมีแต่ความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำได้ทำให้ได้แม้จะเหน็ดเหนื่อยอย่างไรก็ต้องอดทน ทำงานหนักต่อไปและมีความผูกพันกับงานที่ทำเพื่อให้เกิดความสำเร็จจากการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีหลายประการประกอบกัน ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการอาจจะไม่จำเป็นจะต้องมีให้ครบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่จำเป็นบางข้อที่ควรจะมี ดังนั้นขอให้พิจารณาตนเองว่าขาดข้อใดบ้าง เห็นสมควรที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเองก็จะ เป็นประโยชน์ คุณลักษณะดังกล่าวมีดังต่อไปนี้ 1. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) “ธุรกิจ” กับ “ความเสี่ยง” เป็นของคู่กันผู้ที่เป็นผู้ประกอบการ ชอบทำงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถของตนเอง และจะไม่มี ความกลัวกับงานที่ง่าย หรืองานที่มีความเป็นไปได้ร้อยเปอร์เซ็นต์หรือเท่ากับไม่มีความเสี่ยงเลย และจะหลีกเลี่ยงงานที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป แต่ชอบงานที่มีความเสี่ยงปานกลาง คือ มีโอกาสประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว ความเสี่ยงระดับนี้ได้มีการประเมินแล้วว่าไม่เกินความสามารถที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจำเป็นต้องหาทางเลือกไว้หลายทาง เช่น การลงทุนธุรกิจ จำเป็นจะใช้เวลาศึกษาวางแผนการตลาด เลือกกระบวนการผลิตที่เหมาะสมกับวัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ เงินลงทุน หลักการบริหารรวมทั้งคำนวณผลตอบแทนที่คาด

ว่าจะได้รับภายใต้ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและนโยบายของรัฐ โดยศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วน แล้วค่อยตัดสินใจและพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา โดยมีการประเมินความเป็นไปได้เป็นอย่างดีแล้ว 2. ต้องการมุ่งความสำเร็จ (Need for Achievement) เมื่อมองเห็นโอกาสแห่งความเป็นไปได้ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ผู้ประกอบการจะมุ่งมั่นใช้พลังงานความคิดสติปัญญา ความสามารถทั้งหมด ทำงานหนักทุ่มเทให้กับงาน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามช่องทางที่วางไว้ โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบาก และยังคงต่อสู้ต่อไป พร้อมจะทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับงาน เกิดการเรียนรู้ถึงความผิดพลาดจากที่ผ่านมา เพื่อแก้ไขไปสู่ความสำเร็จ พอใจภูมิใจที่งานออกมามีเด่น จุดมุ่งหมายทางธุรกิจมีได้อยู่ที่ทำการใด แต่จะทำเพื่อการขยายความเจริญเติบโตของกิจการ ถ้าเป็นเพียงเครื่องสะท้อนว่าจะทำได้ และไม่เพียงสนใจที่ผลบรรลุเป้าหมาย แต่สนใจวิธีการของขบวนการที่ทำให้บรรลุเป้าหมายด้วย 3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) เมื่อผู้ประกอบการต้องการประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่พอใจที่จะทำในสิ่งซ้ำ ๆ เหมือนแบบดั้งเดิม แต่เป็นผู้ที่ชอบเอาประสบการณ์ที่ผ่านมานำมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์หาวิธีการใหม่ที่ดีกว่าเดิมนำมาใช้กับการบริหารธุรกิจ เป็นผู้เข้าถึงปัญหาแล้วหาทางแก้ไข หาแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการ ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา กล้าที่จะผลิตสินค้าที่แตกต่างจากตลาดที่มีอยู่เดิม กล้าใช้วิธีการขายที่ไม่เหมือนใคร กล้าประดิษฐ์ค้นคว้าสิ่งแปลกใหม่เข้าสู่ตลาด และเกือบทุกครั้งของความแตกต่างนั้นทำให้ได้ผลสำเร็จเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังกล้าคิดค้นประดิษฐ์เครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิต นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ พร้อมทั้งแสวงหาวัตถุดิบใหม่ ๆ มาทดแทน ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน นำระบบการจัดการสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิต ความคิดสร้างสรรค์นี้อาจคิดขึ้นมาเอง หรือเอาแนวคิดมาจากนักประดิษฐ์ นักวิจัยผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษามากก็ได้ 4. รู้จักผูกพันต่อเป้าหมาย (Addict to Goals) เมื่อการตั้งเป้าหมายมีการวาดภาพจินตนาการไปถึงความสำเร็จและจะต้องทำอย่างไรถ้าล้มเหลว หาสาเหตุว่าเกิดจากอะไร และจะแก้ไขอย่างไร ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการจะต้องทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายนั้นล้วนแต่เป็นการเอาชนะทั้งนั้น มีความคิดผูกพันที่จะเอาชนะ จนสามารถวางแผนกลยุทธ์ไว้ล่วงหน้า มีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่อาจขัดขวางในการไปสู่เป้าหมาย เตรียมป้องกันที่จะเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่คาดว่าจะทำให้เกิดการล้มเหลว แต่ขณะเดียวกันมองโลกในแง่ดี มีความหวัง มุ่งมั่นต่อเป้าหมายของความสำเร็จจนมองเห็นอนาคต 5. ความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น (Ability to motivate) ผู้ประกอบการที่ตื่นอกจากมีความสามารถในการทำงานแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงาน รู้จักใช้ความสามารถในการทำงานสร้างทัศนคติและแรงจูงใจต่อผู้ร่วมงานให้สามารถเข้าใจการทำงาน และเต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางไว้ สามารถโน้มน้าวใจผู้ให้เงินทุน เช่น ธนาคาร ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ให้คล้อยตามและยินดีให้การสนับสนุนทางการเงินและการลงทุน 6. ยืนหยัดต่อสู้ทำงานหนัก (Hard Working) เมื่อพิจารณารอบคอบแล้วตั้งเป้าหมาย จะต้องพยายามทำงานหนัก ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคกวดกดดันอย่างใหญ่หลวงก็ไม่สามารถหยุดยั้งได้ขอเพียงให้งานที่รับผิดชอบสำเร็จเท่านั้น 7. เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน (Learning from Experience) เป็นคุณลักษณะสำคัญที่ควรจะมีสำหรับผู้ประกอบการ เป็นการมองผลงานในอดีตที่เคยทำผิดพลาด นำมาเป็นบทเรียนสะท้อนไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นอีก หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือนำไป

ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงาน ให้มุ่งไปสู่การทำงานที่ดีกว่าเดิม โดยมองเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าเป็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้ในการทำงาน บางครั้งแม้ว่าจะไม่สามารถทำได้สำเร็จ ก็จะไม่หยุดคิดเพื่อหาวิธีใหม่ ๆ มาแก้ไขปัญหานั้น ไม่มัวท้อถอย ยึดมั่นกับแผนเดิมแล้วทำไม่ได้ ผู้ประกอบการจะต้องยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานจนทำได้สำเร็จและฟังความคิดเห็นของผู้รู้ผู้แนะนำ 8. มีความสามารถในการบริหารงานและมีความเป็นผู้นำที่ดี (Management and Leadership Capability) มีลักษณะการเป็นผู้นำ รู้หลักการบริหารงานจัดการที่ดี เมื่อต้องทำงานร่วมกับบุคลากรหลายระดับในภาวะที่แตกต่างกันออกไปตามระยะการเติบโตของกิจการ ซึ่งลักษณะของความเป็นผู้นำก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะระยะเริ่มทำธุรกิจ จะต้องรับบทเป็นผู้นำที่ลงมือทำทุกอย่างด้วยตนเอง ทำงานหนักเพื่อให้บรรลุความสำเร็จเอาใจใส่ผู้ร่วมงาน วางแนวทางการทำงาน พร้อมให้คำแนะนำผู้ร่วมงาน รับคำสั่งด้วยความเต็มใจปฏิบัติ เป็นผู้กำกับดูแลอย่างใกล้ชิดและเป็นกันเอง ผลงานดำเนินไปด้วยดี ต่อมากิจการเติบโตขึ้นการบริหารงานก็เปลี่ยนแปลงไป ลูกน้องมีการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมั่นได้มากขึ้น ไว้วางใจและแบ่งความรับผิดชอบให้ลูกน้องมากขึ้น จนถึงปล่อยให้ดำเนินการเองส่วนตนเองจะได้มีเวลาใช้ความคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขยายกิจการหรือลงทุนใหม่ มีการวางแผนสั่งการ ตัดสินใจทำงานตามที่วางไว้ กล้าลงทุนจ้างผู้บริหารมืออาชีพมาช่วยงานมากกว่าเป็นธุรกิจครอบครัว รู้จักปรับ เปลี่ยนแปลงการบริหารสามารถทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้ 9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Be Self Confident) ผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จ มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มีความเป็นอิสระและพึ่งตนเองได้ มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว แข็งแรงมีลักษณะเป็นผู้นำ และมีความเชื่อมั่นที่จะพิชิตเอาชนะสิ่งแวดลอมที่น่าสะพรึงกลัวได้ มีความทะเยอทะยาน และไม่ประเมินความสามารถของตนเองสูงเกินไป หรือเชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป จึงไม่แปลกที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ เคยมีประวัติความล้มเหลวมาแล้วหลายครั้ง โดยเฉพาะช่วงแรกของชีวิตการทำงาน แต่จะไม่เลิกล้ม จนสามารถต่อสู้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้สำเร็จ เชื่อมั่นว่า ไม่ว่าจะสถานการณ์อย่างไร จะต้องพึ่งตนเองได้ ปัจจัยอื่นเป็นปัจจัยเสริมเท่านั้น การทำงานหนัก ความทะเยอทะยานและการแข่งขันจะเป็นสิ่งสนับสนุนตนเองได้ดีที่สุด 10. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Visionary) เป็นผู้ที่มีความปรารถนา สามารถที่จะวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตข้างหน้าได้อย่างแม่นยำและพร้อมรับเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลง 11. มีความรับผิดชอบ (Responsibility) รับผิดชอบต่องานที่ทำเป็นอย่างดี เป็นผู้นำในการทำสิ่งต่าง ๆ มักจะมีความคิดริเริ่มแล้วลงมือทำเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำ และเป็นผู้ดูแลจนงานสำเร็จไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจะรับผิดชอบผลการตัดสินใจ ไม่ว่าจะผลออกมาจะดีหรือไม่ มีความเชื่อว่าความสำเร็จเกิดจากความเอาใจใส่ ความพยายาม ความรับผิดชอบมิใช่เกิดจากโชคหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดขึ้น 12. มีความกระตือรือร้นและไม่หยุดนิ่ง (Enthusiastic) มีการทำงานที่เต็มไปด้วยพลัง มีชีวิตชีวาที่อยากจะท้าทาย มีความกระตือรือร้นทำงานทุกอย่างโดยไม่หลีกเลี่ยง ทำงานหนักมากกว่าคนปกติทั่วไป เร่งรัดตัวเองทุกวัน มีพลังผูกพันตัวเองไม่อยู่นิ่งด้วย 13. ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม (Take New Knowledge) ถึงแม้จะเชี่ยวชาญชำนาญในการแต่ความรู้และประสบการณ์อย่างอื่น หรือที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ โดยเฉพาะความรู้ข้อมูลทางการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย ทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้เขาวิเคราะห์สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ความรู้ไม่มีวันเรียนจบ ความรู้อาจจะได้จากการสัมมนาฝึกอบรม อ่านหนังสือทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญมาช่วยให้ข้อคิดเห็นแก้ไขปัญหา สิ่งเหล่านี้จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จ

เร็วขึ้น 14. กล้าตัดสินใจและมีความมุ่งมั่นพยายาม (Can Make Decision and Be Attempt) กล้าตัดสินใจ มีความหนักแน่นไม่หวาดหวั่น เชื่อมั่นในตนเองกับงานที่ทำ มีจิตใจของนักต่อสู้ แม้งานจะหนักก็ทุ่มเทให้สุดความสามารถ ไม่กลัวงานหนัก ถือว่างานหนักนั้นเป็นงานท้าทายใช้ความรู้ สติปัญญา ความสามารถของตนเองในการทำงาน และจะภูมิใจเมื่อทำได้สำเร็จ ความมุ่งมั่นพยายามนั้น เป็นการทุ่มเทชีวิตจิตใจ มีการแข่งขันกับตัวเองและแข่งขันกับเวลาชวนขวยหาทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคจนสามารถบรรลุผลสำเร็จ 15. อย่่าตั้งความหวังไว้กับผู้อื่น (Independent) ผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มทำธุรกิจ มักใช้น้ำพักน้ำแรงที่มาจากตนเอง จึงมีการผลักดันให้ผู้ที่อยู่รอบด้านทำงานหนักอย่างเต็มที่เช่นเดียวกับตนเพื่อให้งานสำเร็จ และมุ่งหวังความสำเร็จ 16. มองเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นหลัก (Focus on Current Situation) ผู้ประกอบการบางคนมักจะฝังใจในอดีต ซึ่งบางคนประสบความสำเร็จ บางคนล้มเหลวแล้วไม่สามารถปรับตัวเองได้ บางคนปรับตัวได้โดยพยายามเข้าใจในอดีต บางคนมีแต่โลกแห่งความฝัน สร้างวิมานในอากาศ แล้วไม่ลงมือทำ จึงไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องทำงานปัจจุบันให้ดีที่สุด คิดถึงอนาคตด้วยการวางแผนไว้อย่างรอบคอบ 17. สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม (Adaptable) ต้องเชื่อมั่นในความสามารถของคนที่จะปรับตนเองให้ เป็นไปตามต้องการของสภาพแวดล้อมมากกว่าปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตามยถากรรม หรือขึ้นอยู่กับโชค หรือดวง 18. รู้จักประมาณตนเอง (Self-Assessment) การทำอะรูจักประมาณตนเอง ไม่ทำสิ่งใดเกินตัว เกินความสามารถ จะได้ไม่ประสพกับความล้มเหลวในการลงทุนทำธุรกิจ ในระยะแรกการคาดการณ์ตลาดยังไม่ชัดเจน แต่ทำธุรกิจแบบใจใหญ่ แทนที่จะเริ่มเล็ก ๆ ไปก่อน แต่กลับไปลงทุนใหญ่ทีเดียว ผลลัพธ์ไม่สามารถหาค่าได้ สินค้าที่ผลิตได้ก็ไม่สามารถจะระบายออกไปได้ ผลสุดท้ายมีสินค้าค้างสต็อก เงินทั้งหมดก็มาจมอยู่กับสินค้า ไม่สามารถหาเงินลงทุนต่อไปได้ นี่เป็นสาเหตุของความเกินตัว ทำให้ธุรกิจล้มเหลวได้ 19. ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน (Participation and Competition) การทำธุรกิจย่อมมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อกำไร แม้ว่าจุดมุ่งหมายเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องแข่งให้ล้มไปข้างหนึ่ง ยังมีวิธีการที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันจะต้องไม่พยายามทำธุรกิจให้เกิดคู่แข่ง แต่ต้องดำเนินให้เกิดเพียงผู้ชนะอย่างเดียว ร่วมมือกันพึ่งพาอาศัยกันเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดโดยร่วมกันตั้งเป็นสมาคม ชมรม เพื่อช่วยเหลือกัน การทำธุรกิจต้องมีการแข่งขัน ควรแข่งขันในเรื่องพัฒนาผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ ด้านลดต้นทุนการผลิต ถ้าไม่มีการแข่งขัน ก็จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น 20. ประหยัดเพื่ออนาคต (Safe for Future) การดำเนินธุรกิจต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานระยะสั้นยังไม่เห็นผล ผู้ประกอบการต้องมีการประหยัด อดออมไว้เพื่อนำไปขยายกิจการในอนาคต ต้องรู้จักห้ามใจที่จะหาความสุขความสบายในช่วงที่ธุรกิจอยู่ในช่วงตั้งตัว เพื่ออนาคตข้างหน้า 21. มีความซื่อสัตย์ (Loyalty) ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพสินค้าและต้องสร้างความเชื่อถือของตัวเองในการเป็นลูกหนี้ที่ดีของธนาคาร เป็นนายที่ดีของลูกน้อง มีความซื่อสัตย์ต่อหุ้นส่วน ต่อครอบครัว และต่อตนเอง (หน่วย บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 2558) จังหวัดขอนแก่นมีความสำคัญมากถือได้ว่า เป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคอีสาน มีประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมอย่างยาวนานเหตุที่เมืองนี้มีนามว่า เมืองขอนแก่นนั้นได้มีตำนานแต่โบราณเล่าขานสืบต่อกันมาว่า ก่อนที่เพี้ยเมืองแพนจะอพยพไพร่พลมาตั้งบ้านตั้งเมืองขึ้นนั้น ปรากฏว่าบ้านขาม หรือตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพองปัจจุบัน ซึ่งเป็นเขตแขวงร่วมการปกครองกับ

บ้านซีไลน์ มีตอมะขามขนาดใหญ่ที่ตายไปหลายปีแล้ว กลับมีใบงอกงามเกิดขึ้นใหม่อีก และหากผู้ใดไปกระทำมิ ตีมิร้ายหรือถูกดูหมิ่น ไม่ให้ความเคารพยำเกรง ก็จะมีอันเป็นไปในทันทีทันใด เป็นที่น่าประหลาดและมหัศจรรย์ยิ่งนัก ดังนั้น บรรดาชาวบ้านชาวเมืองในแถบถิ่นนั้นจึงได้พร้อมใจกันก่อเจดีย์ครอบตอมะขามนั้น เอาไว้เสีย เพื่อให้เป็นที่สักการะของคนทั่วไป พร้อมกับได้บรรจุพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า 9 บทเข้าไป ในเจดีย์ครอบตอมะขามนั้นด้วย ซึ่งเรียกว่า พระเจ้า 9 พระองค์ แต่เจดีย์ที่สร้างในครั้งแรกเป็นรูปปรางค์ หลังจากได้ทำการบูรณะใหม่เมื่อราว 50 ปีที่ผ่านมา จึงได้เปลี่ยนเป็นรูปทรงเจดีย์ และมีนามว่า พระธาตุขามแก่น ปัจจุบันตั้งอยู่ในเขตวัดเจติยภูมิ บ้านขาม ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น พระเจดีย์ขามแก่นถือว่าเป็นปูชนียสถานอันศักดิ์สิทธิ์ของชาวจังหวัดขอนแก่น ซึ่งจะมีงานพิธีบวงสรวง เคารพสักการะกันในวันเพ็ญเดือน 6 ทุกปี

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น กรณีศึกษา โรงแรมพูลแมน ขอนแก่น ราชา ออคิด โรงแรมเจริญธานี ปริ๊นเซส และโรงแรมโมะชะ ขอนแก่น เพื่อเป็นข้อมูลอันสำคัญอันจะส่งผลให้นำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการโรงแรมทั้งหลายและสามารถนำข้อมูลไปใช้วางแผนสำหรับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะได้มีแนวทางในการจัดทำแผนเพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บททวนวรรณกรรม

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง เป็นบุคคลที่ทำการก่อตั้งกิจการธุรกิจของตนเองด้วยตนเอง และมีการพัฒนาอย่างเจริญก้าวหน้า สามารถดำรงรักษากิจการโดยผ่านประสบการณ์ในด้านความเสี่ยง การควบคุมการตอบสนองความต้องการของลูกค้าจนได้รับความเชื่อถือและการยกย่องจากสังคม จนกลายมาเป็นผู้ที่มียุทธศาสตร์สำคัญทางเศรษฐกิจและมีส่วนร่วมทำให้สังคมเจริญเติบโต คุณลักษณะของผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Characteristics) หมายถึงลักษณะส่วนบุคคลที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจจะส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลนั้นเกิดความสำเร็จในการประกอบการ ประเมินได้จากคุณลักษณะต่าง ๆ ผู้ให้ความสนใจศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของ Frese (2000) ดังนี้ 1. ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Orientation) หมายถึง ความสามารถที่จะนำตนเองไปสู่โอกาสและสามารถทำงานได้ด้วยตนเองตัดสินใจได้ในสถานการณ์ที่บีบบังคับ 2. ความมีนวัตกรรม (Innovativeness Orientation) หมายถึง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ซ้ำแบบดั้งเดิม การบริการและนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ 3. ความกล้าเสี่ยง (Risk taking Orientation) หมายถึง ความกล้าในการตัดสินใจทำกิจกรรมภายใต้สภาวะที่ไม่แน่นอนต่าง ๆ ซึ่งอาจประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวเท่ากัน และยอมรับความเสี่ยงได้เพื่อหวังผลกำไรของการดำเนินงาน 4. ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness Orientation) หมายถึง การที่มีความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความพยายามล้ำหน้าและมีการบริหารจัดการให้เหนือกว่าคู่แข่งในตลาดเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน 5. ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) หมายถึง มีความมั่นคงไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์ หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับตนเองและนำข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นมาเป็นประสบการณ์ที่ดีในการเรียนรู้ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้

และ 6. ความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation) หมายถึง เป็นผู้ที่มีมองหาหนทางไปสู่ความสำเร็จ หรือให้ความสำคัญกับหนทางที่ไปสู่ความสำเร็จ ขอบงานท้าทาย และมีแรงจูงใจในการดำเนินงานนั้น ๆ ให้ได้ดีกว่า เดิมและประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคูณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาคูณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

สมมติฐาน

คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริหาร และพนักงานของโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น กรณีศึกษา โรงแรมพูลแมน ขอนแก่น ราชาออคิต โรงแรมเจริญธานี ปริ๊นเซส และโรงแรมໄໝະ ขอนแก่น จำนวน 90 ราย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและพนักงานของโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น ประกอบไปด้วย 1) โรงแรมพูลแมน ขอนแก่น ราชา ออคิต จำนวน 35 คน 2) โรงแรมเจริญธานี ปริ๊นเซส ขอนแก่น จำนวน 25 คน และ 3) โรงแรมໄໝະ ขอนแก่น จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 90 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณจำนวน 73 คน โดยได้มาจากสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางประมาณการของ Kraemer & Thieman (1987) ซึ่งโดยทั่วไปใช้ค่าอำนาจในการวิเคราะห์ (Power Analysis) ที่ไม่น้อยกว่าระดับ 0.80 ระดับค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.5 และค่าขนาดอิทธิพลกลุ่ม (Effect size) ที่ไม่เกิน 0.50 (Cohen and Uphaff, 1977) หลังจากนั้นได้ใช้การเปิดตารางการประมาณขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณของ Krejcie & Morgan (1970, pp.608-609) การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability) โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5 % และระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 จะได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 73 ราย จากประชากรคือ ผู้บริหาร และพนักงานของโรงแรมทั้งสิ้น จำนวน 90 ราย

2. ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านเนื้อหาของงานวิจัยนี้ได้อ้างอิงงานวิจัยผนทิพย์ ฆารไสว, ณัฐเชษฐ์ พูลเจริญและไวย จามรมาน (2555) เพื่อกำหนดขอบเขตให้ตรงตามงานวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยได้ศึกษาครอบคลุมกรอบแนวคิดการวิจัย ตัว

แปริอัสระ คือ คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ประกอบไปด้วย 9 คุณลักษณะ ดังนี้ 1) ความเป็นตัวของตัวเอง 2) ความใส่ใจในความสำเร็จ 3) ความมีนวัตกรรม 4) ความมุ่งมั่นอดทน 5) ความคิดสร้างสรรค์ 6) ความกล้าเสี่ยง 7) ความมั่นใจในตนเอง 8) การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด 9) ความรับผิดชอบ และตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการประกอบการของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ 1) ด้านความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ 2) ด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า 3) ด้านแนวโน้มของยอดขาย

2. ขอบเขตด้านเวลา งานวิจัยชิ้นนี้ทำการศึกษา ตั้งแต่เดือนมกราคม 2564 ถึง เดือนธันวาคม 2565

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จำนวนที่ทำการศึกษาคือ 3 โรงแรม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สำหรับแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยนี้ใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) โดยแบ่งแบบสอบถามเชิงปริมาณออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับข้อมูลที่วัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และส่วนที่ 3 เป็นการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลความสำเร็จในการประกอบการ (Rating Scale) โดยการสร้างเครื่องมือคือแบบสอบถามนั้นประกอบไปด้วย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและวิธีการสร้างแบบสอบถามรูปแบบต่าง ๆ จากคู่มือการทำวิจัยและการวิเคราะห์ SPSS และ AMOS ของชานินทร์ ศิลป์จารุ (2557:38) 2) ร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวความคิดการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น 3) เมื่อผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามฉบับร่างสมบูรณ์แล้วได้นำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบว่า รายละเอียดในแบบสอบถามนั้น สอดคล้องหรือมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยหรือไม่ หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีความสัมพันธ์กับกรอบแนวความคิดการวิจัยหรือไม่ สำหรับผู้เชี่ยวชาญในงานวิจัยนี้ ได้แก่ 1. ดร.บุญเหลือ บุพผามาลา ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา 2. ผศ.ดร.ธีระเดช จิราธนทัต ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย สถิติและคอมพิวเตอร์ และ 3. ผศ.ดร.อำนาจ มีราคา ผู้เชี่ยวชาญด้านการเป็นผู้ประกอบการ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ตรวจสอบความเที่ยง (Validity) ของแบบสอบถาม (I.O.C.) ค่า .86 ขึ้นไป จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (Try-out) จำนวน 30 ชุด เป็นผู้บริหารและพนักงานของโรงแรมในจังหวัดอุดรธานีซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยเรื่องนี้ แล้วนำไปหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อในแต่ละข้อโดยใช้ Item Total Correlations โดยยอมรับค่าสถิติที่ระดับ .05 r 28 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้อัลฟา Coefficient โดยวิธีการของ Cronbach ได้แก่การนำแบบสอบถามที่ได้กลับมาตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค จากการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.890

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเองพร้อมทีมนักวิจัยจากพื้นที่วิจัยรับแบบสอบถามจากผู้บริหารและพนักงานของโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น พร้อมทั้งมีการรับข้อมูลจากผู้บริหารและพนักงาน

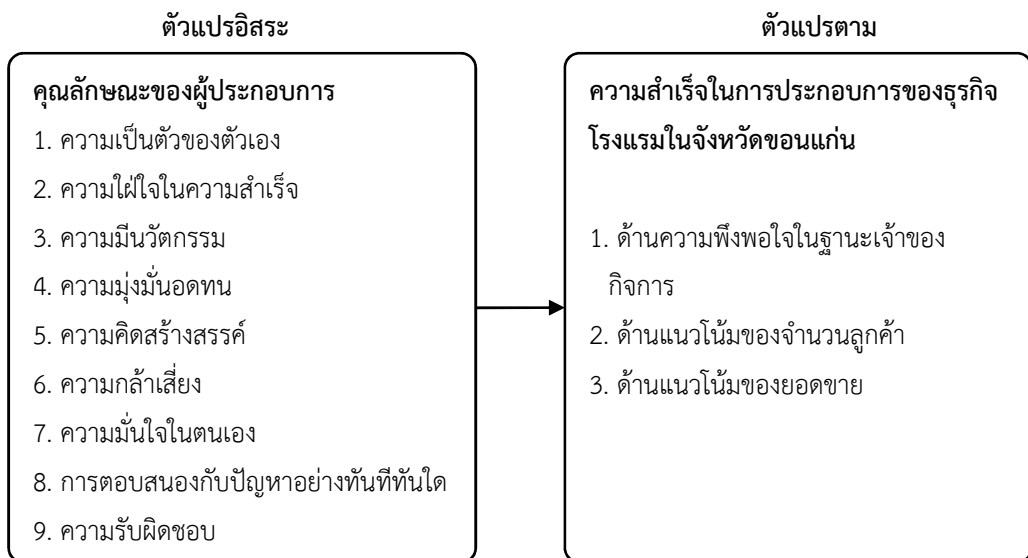
ทางไปรษณีย์ด้วย และ 2. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย Response Rate ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 53 ชุด และรับทางไปรษณีย์ จำนวน 20 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล ด้วยสถิติเชิงบรรยาย การหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Correlation Bivariate) และวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Enter Multiple Regression Linear) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น และสำหรับการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดในการวิจัย (ผนทิพย์ ชมารโสภา ญัฐเชษฐ์ พูลเจริญ และไว จามรมาน, 2555) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น 3) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและพนักงานของโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 73 คน โดยจำแนกข้อมูลทั่วไป ดังนี้ เพศชาย ร้อยละ 41.10 จำนวน 30 คน เพศหญิง ร้อยละ 58.90 จำนวน 43 คน เจ้าของกิจการ ร้อยละ 20.55 จำนวน 15 คน ผู้บริหาร ร้อยละ 79.45 จำนวน 58 คน ด้านการศึกษา ร้อยละ 27.40 มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 20 คน ร้อยละ 24.66 มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาตรี จำนวน 18 คน ร้อยละ 47.94 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 35 คน สำหรับประสบการณ์ในการประกอบกิจการ ร้อยละ 8.22 ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ จำนวน 3-6 ปี ร้อยละ 24.66 ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ จำนวน 7-9 ปี ร้อยละ 26.03 ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ จำนวน 10-15 ปี และร้อยละ 41.09 ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ จำนวน มากกว่า 15 ปี ดังแสดงในตารางที่ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 73)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	30	41.10
หญิง	43	58.90
เจ้าของกิจการ		
ผู้บริหาร	58	79.45
การศึกษา		
มัธยมศึกษา	20	27.40
อนุปริญญา	18	24.66
ปริญญาตรี ขึ้นไป	35	47.94
ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ		
จำนวน 3-6 ปี	6	8.22
จำนวน 7-9 ปี	18	24.66
จำนวน 10-15 ปี	19	26.03
จำนวน มากกว่า 15 ปี	30	41.09
รวม	73	100

ผลการศึกษาคูณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ 2 สรุปค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คูณลักษณะของผู้ประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	4.28	0.66	มาก	1
2. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.25	0.54	มาก	2
3. ความมีนวัตกรรม	4.23	0.66	มาก	3
4. ความมุ่งมั่นอดทน	4.19	0.66	มาก	4
5. ความคิดสร้างสรรค์	4.17	0.54	มาก	5
6. ความกล้าเสี่ยง	4.15	0.66	มาก	6
7. ความมั่นใจในตนเอง	4.11	0.57	มาก	7
8. การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด	3.98	0.51	มาก	8
9. ความรับผิดชอบ	3.86	0.51	มาก	9
รวมค่าเฉลี่ย	4.14	0.59	มาก	

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.59) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความเป็นตัวของตัวเอง ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.66) 2) ความใส่ใจในความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.54) 3) ความมีนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.66) 4) ความมุ่งมั่นอดทน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.66) 5) ความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.54) 6) ความกล้าเสี่ยง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.66) 7) ความมั่นใจในตนเอง ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.57) 8) การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.51) และ 9) ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 3 สรุปค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ	4.38	0.53	มาก	1
2. ด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า	4.35	0.49	มาก	2
3. ด้านแนวโน้มของยอดขาย	4.32	0.55	มาก	3
รวมค่าเฉลี่ย	4.35	0.52	มาก	

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.52) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.53) 2) ด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.49) และ 3) ด้านแนวโน้มของยอดขาย ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.55)

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็ของผู้ประกอบการ
ของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็ของผู้ประกอบการ
โรงแรมในจังหวัดขอนแก่น ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางสรุป ค่าสหสัมพันธ์ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็
ของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	
	r	Sig
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	0.523	0.03
2. ความใส่ใจในความสำเร็จ	0.519	0.04
3. ความมีวินัย	0.569	0.01
4. ความมุ่งมั่นอดทน	0.426	0.02
5. ความคิดสร้างสรรค์	0.394	0.03
6. ความกล้าเสี่ยง	0.288	0.04
7. ความมั่นใจในตนเอง	0.347	0.01
8. การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด	0.482	0.00
9. ความรับผิดชอบ	0.550	0.00

จากตารางที่ 4 พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใส่ใจใน
ความสำเร็จ ความมีวินัย ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจในตนเอง
การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็ของธุรกิจโรงแรม
ในจังหวัดขอนแก่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น
ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม
ในจังหวัดขอนแก่น

แปรรหัสคุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น				
	(β)	S.E. est	B	t	Sig.
1. ความเป็นตัวของตัวเอง	3.131	0.664	0.114	4.712	0.000
2. ความใส่ใจในความสำเร็จ	4.251	0.699	0.083	6.081	0.000
3. ความมีวินัย	2.673	0.766	0.169	3.492	0.001
4. ความมุ่งมั่นอดทน	4.225	1.342	0.041	3.147	0.002

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม
ในจังหวัดขอนแก่น (ต่อ)

แปรอิสระคุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น				
	(β)	S.E. est	B	t	Sig.
5. ความคิดสร้างสรรค์	4.640	0.691	0.150	6.711	0.000
6. ความกล้าเสี่ยง	2.572	0.615	0.227	4.181	0.000
7. ความมั่นใจในตนเอง	4.930	0.746	0.183	6.607	0.000
8. การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด	2.633	1.030	0.130	2.556	0.013
9. ความรับผิดชอบ	2.494	0.822	0.182	3.034	0.003

Constant ค่าคงที่ = 1.480, $R^2 = 0.025$, Adj $R^2 = 0.020$, $F = 85.299$, Std Error = 0.290, 0.279
*มีอิทธิพลที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใส่ใจในความสำเร็จ ความมีนวัตกรรม ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจในตนเอง การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และความรับผิดชอบ คุณลักษณะของผู้ประกอบการเหล่านี้สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยมีค่า adjusted R Square เท่ากับ 0.20 แสดงว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยมีตัวแปรความมั่นใจในตนเอง ($\beta = 4.930$) มากที่สุด รองลงมาคือ ความคิดสร้างสรรค์ ($\beta = 4.640$) ความใส่ใจในความสำเร็จ ($\beta = 4.251$) ความมุ่งมั่นอดทน ($\beta = 4.225$) ความเป็นตัวของตัวเอง ($\beta = 3.131$) ความมีนวัตกรรม ($\beta = 2.673$) การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด ($\beta = 2.633$) ความกล้าเสี่ยง ($\beta = 2.572$) และความรับผิดชอบ ($\beta = 2.494$) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดอุดรธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐาน : คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ดังแสดงในตารางที่ 6 ภาพรวมคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น และคุณลักษณะของผู้ประกอบการได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใส่ใจในความสำเร็จ ความมีนวัตกรรม ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจในตนเอง การตอบสนองต่อปัญหาในทันทีทันใด และความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น ดังแสดงในตารางที่แสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ภาพรวมคุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.000	ยอมรับ
2. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ ความเป็นตัวของตัวเอง มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.000	ยอมรับ
3. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ ความใส่ใจในความสำเร็จ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.000	ยอมรับ
4. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ ความมีวินัย มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.000	ยอมรับ
5. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ ความมุ่งมั่นอดทน มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.003	ยอมรับ
6. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ ความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.015	ยอมรับ
7. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ ความกล้าเสี่ยง มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.000	ยอมรับ
8. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ ความมั่นใจในตนเอง มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.000	ยอมรับ
9. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ การตอบสนองต่อปัญหาในทันทีทันใด มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.000	ยอมรับ
10. คุณลักษณะของผู้ประกอบการคือ ความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น	0.013	ยอมรับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารและพนักงานของโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 73 คน โดยจำแนกข้อมูลทั่วไป ดังนี้ เพศชาย ร้อยละ 41.10 จำนวน 30 คน เพศหญิง ร้อยละ 58.90 จำนวน 43 คน ผู้บริหาร ร้อยละ 20.55 จำนวน 15 คน พนักงาน ร้อยละ 79.45 จำนวน 58 คน ด้านการศึกษา ร้อยละ 27.40 มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 20 คน ร้อยละ 24.66 มีระดับการศึกษาระดับอนุปริญญาตรี จำนวน 18 คน ร้อยละ 47.94 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 35 คน สำหรับประสบการณ์ในการประกอบกิจการ ร้อยละ 8.22 ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ จำนวน 3-6 ปี ร้อยละ 24.66 ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ จำนวน 7-9 ปี

ร้อยละ 26.03 ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ จำนวน 10-15 ปี และร้อยละ 41.09 ประสบการณ์ในการประกอบกิจการ จำนวน มากกว่า 15 ปี

สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความเป็นตัวของตัวเอง 2) ความใฝ่ใจในความสำเร็จ 3) ความมีวินัย 4) ความมุ่งมั่นอดทน 5) ความคิดสร้างสรรค์ 6) ความกล้าเสี่ยง 7) ความมั่นใจในตนเอง 8) การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และ 9) ความรับผิดชอบ

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ 2) ด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า และ 3) ด้านแนวโน้มของยอดขาย

สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใฝ่ใจในความสำเร็จ ความมีวินัย ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจในตนเอง การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสัมพันธ์ระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น

สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใฝ่ใจในความสำเร็จ ความมีวินัย ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจในตนเอง การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และความรับผิดชอบต่อสังคม คุณลักษณะของผู้ประกอบการเหล่านี้ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยมีค่า adjusted R Square เท่ากับ 0.20 แสดงว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยมีตัวแปร ความมั่นใจในตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ความคิดสร้างสรรค์ ความใฝ่ใจในความสำเร็จ ความมุ่งมั่นอดทนความเป็นตัวของตัวเอง ความมีวินัย การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด ความกล้าเสี่ยง และ ความรับผิดชอบต่อสังคม ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดอุดรธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความเป็นตัวของตัวเอง 2) ความใฝ่ใจในความสำเร็จ 3) ความมีวินัย 4) ความมุ่งมั่นอดทน 5) ความคิดสร้างสรรค์ 6) ความกล้าเสี่ยง 7) ความมั่นใจในตนเอง

8) การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และ 9) ความรับผิดชอบ ผลงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของทีบตี ทัพทกรณ์และประสพชัย พสุนนท์ (2562) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของ ผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจร้านค้าบริษัททรูคอร์ปอเรชั่นจำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า ความใส่ใจในความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก มากที่สุด รองลงมา คือ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความมีนวัตกรรม ความก้าวร้าวร้ายในการแข่งขัน ความเป็นตัวของตัวเอง และความกล้าเสี่ยง ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า ความสำเร็จของธุรกิจ โรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.52) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ 2) ด้านแนวโน้มของจำนวนลูกค้า 3) ด้านแนวโน้มของ ยอดขาย ผลงานวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของทีบตี ทัพทกรณ์และประสพชัย พสุนนท์ (2562) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่อง คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจร้านค้า บริษัททรูคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า ความใส่ใจในความสำเร็จอยู่ในระดับมาก มากที่สุด รองลงมา คือ ความสม่ำเสมอ และใส่ใจในการเรียนรู้ ความมีนวัตกรรม ความก้าวร้าวร้ายในการแข่งขัน ความเป็นตัวของตัวเอง และความ กล้าเสี่ยง ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้ประกอบการกับความสำเร็จของผู้ประกอบการ ของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใส่ใจในความสำเร็จ ความมีนวัตกรรม ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจ ในตนเอง การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฟนทิพย์ ชาร์ไลว, ณัฐเชษฐ์ พูลเจริญและไว จามรมาน (2554) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของ ผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งคุณลักษณะของผู้ประกอบการทั้ง 9 องค์ประกอบ คือ 1) ด้านความเป็นตัวของตัวเอง 2) ด้านความใส่ใจ ในความสำเร็จ 3) ด้านความมีนวัตกรรม 4) ด้านความมุ่งมั่นอดทน 5) ด้านความคิดสร้างสรรค์ 6) ด้านความกล้า เสี่ยง 7) ด้านความมั่นใจในตนเอง 8) ด้านการตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และ 9) ด้านความ รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัด ขอนแก่น พบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความใส่ใจในความสำเร็จ ความมีนวัตกรรม ความมุ่งมั่นอดทน ความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง ความมั่นใจในตนเอง การตอบสนอง กับปัญหาอย่างทันทีทันใด และความรับผิดชอบ คุณลักษณะของผู้ประกอบการเหล่านี้ สามารถพยากรณ์ ความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยมีค่า adjusted R Square เท่ากับ 0.20 แสดงว่ามีอิทธิพล ต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น โดยมีตัวแปร ความมั่นใจในตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ความคิดสร้างสรรค์ ความใส่ใจในความสำเร็จ ความมุ่งมั่นอดทน ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม

การตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด ความกล้าเสี่ยง และ ความรับผิดชอบ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลงานวิจัยนี้ได้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของทีปดี ทัทพกรณ์และประสพชัย พสุนนท์ (2562) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจร้านค้า บริษัททรูคอร์ปอเรชั่นจำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจร้านค้า บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น พบว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคุณลักษณะทุกเรื่อง แสดงว่า ผู้ประกอบการมีเอกลักษณ์เฉพาะด้านได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความมั่นใจในฝีมือของตนเอง กล้าตัดสินใจ มีความกล้าหาญ ควรนำข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นทั้งหลายที่กล่าวมาไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรหรือโรงแรม เช่น การขยายกิจการ การสร้างเครือข่ายให้มีมากขึ้น เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทบทวนวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น พบว่าคุณลักษณะของผู้ประกอบการได้แก่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ประกอบการ พบว่า ความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับคุณลักษณะด้านอื่น ๆ ของผู้ประกอบการ เมื่อผลจากการวิจัยเป็นลักษณะเช่นนี้แล้วจึงจำเป็นต้องแนะนำให้ทบทวนวิจัยในครั้งต่อไปเกี่ยวกับความรับผิดชอบดังนั้นแล้ว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำวิจัยครั้งต่อไปเป็นรูปแบบผสมผสาน เรื่อง 1) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงแรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพของพนักงานโรงแรมในจังหวัดขอนแก่น เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้ขอขอบคุณผู้บริหารและพนักงานของโรงแรมในจังหวัดขอนแก่นทุกท่านขอขอบคุณผู้บริหารโรงแรมขอนแก่นพูลแมน ราชา ออคิด โรงแรมเจริญธานี ปริ๊นเซส และโรงแรมໄໝະ ขอนแก่น ที่เมตตาอย่างสูงให้นักวิจัยเอกเช่นกระผมได้เข้าเก็บข้อมูลเป็นสถานที่ที่ประทับใจมาก สำหรับโรงแรมพูลแมนนั้นผู้วิจัยเคยทำงานเป็นพนักงานที่โรงแรมแห่งนี้ช่วงปี 2554 เกือบเป็นระยะเวลาหนึ่งปีโรงแรมแห่งนี้ได้ให้ความรักความอบอุ่นด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณอาจารย์สุรัชย์ ชูคง อาจารย์พีระยุทธ ศิลภาพรหมสำหรับบการลงพื้นที่ช่วยเก็บข้อมูลการวิจัย และขอขอบคุณ วิทยาลัยพิชญบัณฑิตเป็นอย่างสูงที่เปิดโอกาสมีเวทีให้กับผู้วิจัยได้แสดงความคิดเห็นอย่างมีอิสระเห็นคุณค่าความมุ่งมั่นพากเพียรพยายามข้้นอุทิศของข้าพเจ้าเป็นเหตุให้มีแรงผลักดันให้ได้สรรค์สร้างผลงานวิจัยอันเป็นประโยชน์แก่อุทิศแก่สังคมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ทิบตี ทัททกรณ์ และประสพชัย พสุนนท์. (2562). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจร้านค้า บริษัททรู คอร์ปอเรชั่นจำกัด (มหาชน). *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม*, 9(1), 106-117.
- ธานินท์ ศิลป์จารุ. (2557). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS*. พิมพ์ครั้งที่ 15. บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี : กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. สุวีริยาสาส์น : กรุงเทพฯ.
- หน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. (2558). *ปัจจัยสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการ*. ฝนทิพย์ ฆารไสว, ณัฐเชษฐ์ พูลเจริญ และไฉ จามรมาน. (2554). การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย. *วารสารวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 7(1), 39-50.
- Cohen, John M. and Uphoff, Norman T. (1977). *Rural Participation: Concepts and Measures for Project Design, Implementation and Evaluation*. In Rural Development Monograph No. 2 The Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University, January.
- Frese, Michael. (2000). *Success and Failure of Micro Business Owners in Africa*. A Psychological Approach. United States of America: Greenwood Publishing Group.
- Kraemer, H.C. and Thieman, S. (1987). *How Many Subjects? Statistical Power Analysis in Research*. Sage Publications, Newbury Park.
- Krejcie, R, v. & Morgan, D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities, Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

ปัจจัยความสำเร็จการเรียนรู้ออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19

กนกวรรณ กัณหา¹
ปานิสรา จรัสวิญญู²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จการเรียนรู้ออนไลน์ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำเร็จการเรียนรู้ออนไลน์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 254 คน เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การทดสอบค่าสถิติที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-22 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และเรียนภาคปกติมากที่สุด ส่วนใหญ่เรียนสาขาวิชาการบัญชี ระดับความสำเร็จการเรียนรู้ออนไลน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยี ด้านบทเรียน และด้านผู้เรียน ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ระบบการศึกษา และสาขาวิชาที่เรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนรู้ออนไลน์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์คือ ไม่มีคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเพื่อใช้ในการเรียนออนไลน์ และนักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน

คำสำคัญ : ปัจจัยความสำเร็จ / การเรียนออนไลน์ / การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19

¹ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อีเมล: panissra9959@gmail.com

Success Factors of Online Learning of Students in the Faculty of Management Sciences Kamphaeng Phet Rajabhat University Under the COVID-19 Epidemic

Kanokwan Kantha

Panissra Charutwinyo

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the level of success in online learning 2) to compare the level of online learning success factors by personal factors and 3) to study student's problems and obstacles in online learning under the COVID-19 epidemic. The sample group was 254 students of the Faculty of Management Sciences Kamphaeng Phet Rajabhat University. Research tools were questionnaires. Data were analyzed by descriptive statistics including frequency, percentage, mean, and standard deviation then analyzed by inferential statistics including t-test, and One-Way ANOVA. The study found that most of the respondents were female, 21-22 years old, the second year students, studying in the regular program, and student of accounting curriculum. The overall level of online learning success was high. The highest factor score was teacher, technology, lesson, and learner respectively. The results of the hypothesis testing revealed that students with different genders, years of study, educational system, and field of study have the different success factors at 0.05 statistical significance. The problems and obstacles were the insufficient of personal computer and not enough student's concentration.

Keywords: Success Factors / Online Learning / COVID-19 Epidemic

บทนำ

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศและเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะการศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างอาชีพทำให้มนุษย์มีคุณภาพดีขึ้น ส่งผลต่อการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ หากประเทศได้มีการส่งเสริมการศึกษาที่ถูกต้อง และถูกทิศทาง ย่อมทำให้มีต้นทุนที่เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ และสามารถสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน นับตั้งแต่การก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป็นต้นมา โลกมีการเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งอย่างรวดเร็วทำให้วิถีของมนุษย์เปลี่ยนไปเพื่อก้าวให้ทันโลกที่เปลี่ยนแปลง รวมถึงเรื่องการศึกษาที่เริ่มปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนและจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เหมาะสมสำหรับโลกยุคใหม่ ตลอดจนมีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้เป็นฐานในการพัฒนาการศึกษา ซึ่งเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในระบบการศึกษามีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งไม่ว่าจะเป็นการใช้สื่อวิดีโอหรือหนังสือออนไลน์ ระบบการเรียนออนไลน์เสมือนจริง (Virtual Reality) รวมไปถึงการเรียนการสอนออนไลน์ ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่ไม่จำกัดว่าต้องอยู่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น แต่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ทำให้สะดวกและตอบโจทย์การเรียนการสอนในยุคใหม่ ดังนั้น จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเทคโนโลยีเหล่านี้เข้ามามีบทบาทสำคัญในวงการศึกษามาก ประกอบกับในบริบทของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ทำให้ระบบการศึกษาต้องปรับตัวเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างช่องทางให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้มากขึ้น

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) นับว่าเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความสูญเสียให้ทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย จากการทำมีการแพร่ระบาดไปเกือบทุกประเทศทั่วโลก ทำให้มีผู้ติดเชื้อจำนวนมากและเพิ่มจำนวนสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้จะส่งผลกระทบต่อการค้าขายของทุกคน และยังส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาด้วย ทั้งนี้ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อบุคลากร นิสิต นักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการของหน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด อว. จึงได้ออกประกาศเรื่อง มาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ฉบับที่ 3: การปฏิบัติการของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ณ วันที่ 17 มีนาคม 2563 โดยให้สถาบันการศึกษาหยุดดำเนินการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และให้ปรับรูปแบบการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์ (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2563, หน้า 1) จากผลกระทบดังกล่าว ทำให้ทุกสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์ ซึ่งมีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรเป็นหนึ่งในสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและคำนึงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นสำคัญ โดยมหาวิทยาลัยได้ถือตามแนวปฏิบัติของกระทรวง อว. อย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค จึงได้มีประกาศเรื่อง มาตรการป้องกันและการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) พ.ศ. 2563 โดยให้มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ในทุกรายวิชาและทุกหลักสูตร และให้นักศึกษาเรียนผ่านระบบออนไลน์แทนการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ อย่างไรก็ตาม ในการจัดการเรียนการ

สอนออนไลน์ที่ผ่านมาได้ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นทั้งครูผู้สอนซึ่งต้องสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้มากขึ้น หรือแม้กระทั่งผลกระทบหรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นด้านสมาธิในการเรียน การรบกวนของสภาพแวดล้อมรอบข้าง รู้สึกเบื่อ มีใบงาน/การบ้านเยอะเกินไป (สุนิษฐา สังขสูตร และจอมเดช ตรีเมฆ, 2564, หน้า 1) นอกจากนี้ Moawad (2020, p. 105) ยังพบว่า การเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกะทันหันในระบบการศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียดอย่างมาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลและไม่มั่นใจเกี่ยวกับการสอบและการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา โดยความเครียดมักจะเกิดขึ้นกับบุคคลหากรู้สึกไม่มั่นใจว่าจะทำอย่างไรเพื่อสร้างสุขภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ และสังคม (Peters et al., 2017, p. 47) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Barker et al. (2018, p. 1262) พบว่าการเพิ่มขึ้นของอาการซึมเศร้ามีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความเครียดที่สูงขึ้น ซึ่งในกรณีนี้ผู้เรียนมีภาระงานด้านวิชาการมากขึ้นจะรับรู้ถึงความเครียดมากขึ้นและจะมีอาการซึมเศร้าที่เพิ่มขึ้น กล่าวคือเมื่อผู้เรียนมีงานวิชาการที่ต้องทำให้เสร็จมากกว่าปกติ ผู้เรียนจะมีอาการซึมเศร้ามากขึ้น ประกอบกับผลการวิจัยของ มนัสนันท์ หัตถศักดิ์ และปิยวัฒน์ ดิลกสัมพันธ์ (2564, หน้า 210-211) พบว่า สภาพปัญหาในการเรียนรูปแบบออนไลน์คือ ด้านผู้เรียนมีปัญหามากที่สุด โดยเฉพาะการไม่มีแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากต้องนั่งเรียนออนไลน์อยู่ในห้องพักของตนเองในสภาพบรรยากาศที่ไม่ได้เอื้ออำนวยต่อการเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถกำกับตนเองให้มีสมาธิและจดจ่อในการเรียน เป็นผลทำให้พฤติกรรมการเรียนรู้และการนำตนไปสู่ความสำเร็จเป็นไปได้ยาก อีกทั้งยังพบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนนั้นเป็นไปได้ยาก ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในบทเรียนและเกิดความวิตกกังวล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วันเฉลิม ปิ่นแก้ว และคณะ (2564, หน้า 7) พบว่า ผลกระทบจากการเรียนออนไลน์ทำให้ผู้เรียนมีความเบื่อหน่ายในการเรียน รวมทั้งเกิดปัญหาด้านความเสถียรของสัญญาณอินเทอร์เน็ตและความพร้อมของอุปกรณ์และเครื่องมือในการเรียน นอกจากนี้ การศึกษาของ พัชร ลิ้มรัตนมงคล และจิรัชมา วิเชียรปัญญา (2556, หน้า 54) ยังพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทยอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านเทคโนโลยี ด้านบทเรียน ด้านผู้สอน และด้านผู้เรียน ตามลำดับ

จากความสำคัญของการศึกษาและสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะต้องศึกษาปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 เพื่อนำผลวิจัยไปใช้ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ และวางแผนเตรียมความพร้อมด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา ระบบการศึกษา และสาขาวิชาที่เรียน แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 ต่างกัน

การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

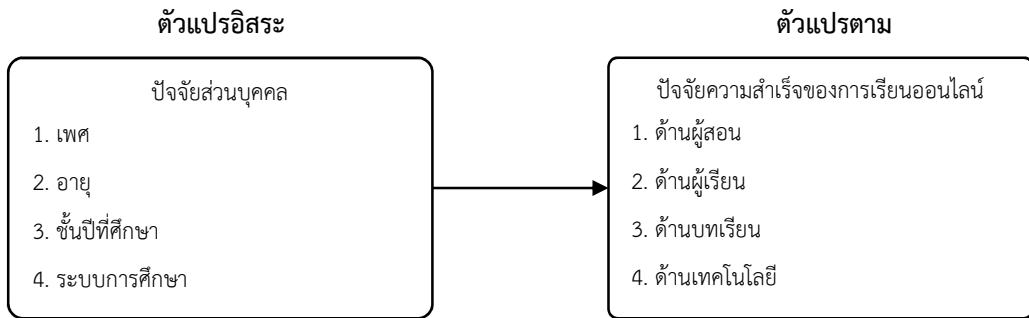
ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

การเรียนการสอนแบบออนไลน์

การเรียนการสอนแบบออนไลน์เป็นวิธีการถ่ายทอดเนื้อหา รูปภาพ วิดีโอ หรือการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ร่วมกับการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ทันสมัย สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตามความต้องการ ปัจจุบันการเรียนการสอนแบบออนไลน์มีความจำเป็นมากประกอบกับเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนและการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาซึ่งการเรียนการสอนแบบออนไลน์ทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์มีหลากหลายวิธี เช่น 1) การเรียนการสอนออนไลน์ด้วยรูปแบบ Massive Open Online Courses: MOOC เป็นรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ที่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งเป็นห้องเรียนออนไลน์ที่มีขนาดใหญ่สำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา ประชาชนทั่วไปที่สนใจเข้าเรียนในสาขาที่ตนเองต้องการพัฒนา โดยมีองค์ประกอบ ได้แก่ วิดีโอการสอนบรรยายเนื้อหาและการยกตัวอย่างประกอบ เอกสารการสอนแบบออนไลน์ การตอบโต้ แสดงความคิดเห็นระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การประเมินผลการเรียน และการทดสอบ 2) การสอนด้วยรูปแบบ Modular Object Oriented Dynamic Learning Environment (Moodle) ซึ่งเป็นระบบการจัดการเรียนการสอนแบบเปิดเสมือนห้องเรียนจริง ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกันได้ และ 3) การเรียนการสอนออนไลน์ผ่านโปรแกรมการประชุมออนไลน์ได้ เช่น โปรแกรม Zoom โปรแกรม Google Meeting Hangout เป็นต้น ซึ่งเป็นโปรแกรมการประชุมวิดีโอทางไกลที่ผู้สอนสามารถเตรียมเอกสาร

ประกอบการสอน เช่น PowerPoint วิดีโอ รูปภาพ เอกสารการสอนในรูปแบบของไฟล์ Word Excel เป็นต้น โดยที่ผู้สอนและผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเรียนการสอนได้ รวมทั้งสามารถบันทึกไฟล์ภายหลังการสอนเพื่อให้สามารถเรียนย้อนหลังได้ (วิทยา วาโย และคณะ, 2563, หน้า 291-292)

ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ ความสำเร็จของเรียนเป็นผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา และเป็นผลมาจากการวัดผล ประเมินผลผู้เรียนทางด้านความรู้ ความสามารถ ด้านสมรรถนะ ด้านทักษะและกระบวนการที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จนผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดเป็นองค์ความรู้ และเป็นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ทั้งนี้ Carroll (1963, p. 730) กล่าวว่า ประสบการณ์ของครูมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ครูที่มีประสบการณ์จะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และจากการศึกษาของ Azhary et al. (2020, p. 6) พบว่า พฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างกระบวนการเรียนรู้สามารถส่งผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ได้ ผลการเรียนรู้ที่สูงและต่ำอาจเกิดจากหลายปัจจัย ได้แก่ แรงจูงใจ ครู และความตั้งใจเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้ การศึกษาของ พัชสุดา กัลยาณวุฒิ (2558, หน้า 32) พบว่า ลักษณะของบทเรียนที่มีความน่าสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจอยากรู้ อยากเห็น ตั้งใจเรียนและสนใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน จึงนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ประกอบกับเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ และสื่อที่เหมาะสมจะเป็นเครื่องกระตุ้นและเกื้อกูลให้ผู้เรียนอยากเรียน ทำให้เรียนได้ดีส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากการศึกษาปัจจัยที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนออนไลน์ 4 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบเชื่อมต่อตรง หรือพัฒนาบทเรียนด้วยตนเองโดยทำการสอนต้องสนับสนุนการเรียนรู้โดยการให้คำปรึกษา ช่วยตรวจสอบความก้าวหน้าและช่วยเหลือผู้เรียน ดูแลผู้เรียนให้อยู่ในขอบข่ายที่เหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการในการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง 2) ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านบุคลิกภาพ สติปัญญา ความถนัด ความสนใจ ผู้เรียนควรมีโอกาสร่วมคิด ร่วมวางแผนในการจัดการเรียนการสอน และมีโอกาสเลือกวิธีเรียนได้อย่างหลากหลายตามความเหมาะสม ภายใต้การแนะนำของครูผู้สอน 3) ปัจจัยด้านบทเรียน หมายถึง การเรียนการสอนที่อาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นตัวนำเสนอบทเรียน โดยผู้ออกแบบแล้วสร้างบทเรียนจะใช้เว็บเป็นตัวกลางการถ่ายทอด เนื้อหาที่อยู่ในเว็บไม่จำกัดว่าเป็นตัวหนังสือเท่านั้น แต่สามารถเป็นรูปภาพและเสียงได้ เพื่อให้บทเรียนดูน่าสนใจมากขึ้น ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้โดยไม่จำกัดระยะเวลา เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และ 4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และเครือข่ายโทรคมนาคมที่ต่อเชื่อมกันสำหรับส่งและรับข้อมูลและมัลติมีเดียเกี่ยวกับความรู้ โดยผ่านกระบวนการประมวลหรือจัดทำให้อยู่ในรูปแบบที่มีความหมายและความสะดวกมาใช้ในการประกอบการศึกษา เพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง (เพชร ลิ้มรัตน์มงคล และจิรัชมา วิเชียรปัญญา (2556, หน้า 56-57) ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดปัจจัยความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อันประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้สอน ผู้เรียน บทเรียน และเทคโนโลยี โดยกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ใน 4 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านผู้สอน 2) ปัจจัยด้านผู้เรียน 3) ปัจจัยด้านบทเรียน และ 4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวนทั้งสิ้น 696 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2564)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน โดยการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (1967 อ้างถึงใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2555, หน้า 185) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน และผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ตามจำนวนของนักศึกษาในภาคปกติ และภาค กศ.บป. ได้กลุ่มตัวอย่างภาคปกติ จำนวน 220 คน และภาค กศ.บป. จำนวน 34 คน รวมทั้งสิ้น 254 คน

ด้านพื้นที่ ผู้วิจัยดำเนินการในพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

ด้านระยะเวลา ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนธันวาคม 2564 ถึงเดือนกรกฎาคม 2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) และคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ตอนที่ 2 ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านบทเรียน และด้านเทคโนโลยี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และ

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้ 1) นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ข้อคำถามแต่ละข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งมากกว่า 0.50 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้ (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp. 49-60) จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามในด้านผู้สอนเท่ากับ 0.92 ด้านผู้เรียนเท่ากับ 0.93 ด้านบทเรียนเท่ากับ 0.94 และด้านเทคโนโลยีเท่ากับ 0.94 ซึ่งแต่ละด้านมีค่ามากกว่า 0.70 (Hair et al., 2010, p. 673) แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้อธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบ จากนั้นเมื่อกกลุ่มตัวอย่างได้ทำความเข้าใจและยอมรับในข้อตกลงพร้อมทั้งยินยอมตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ทำการแจกแบบสอบถามเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม และเมื่อรับแบบสอบถามกลับคืนแล้ว ก็จะทำกรตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยใช้เกณฑ์เพื่อแปลความหมายของระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977, p. 174) และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 195 คน (ร้อยละ 76.80) และเพศชาย จำนวน 59 คน (ร้อยละ 23.20) ส่วนใหญ่มีอายุ 21-22 ปี จำนวน 122 คน (ร้อยละ 48.00) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 มากที่สุด จำนวน 115 คน (ร้อยละ 45.30) นักศึกษาเรียนภาคปกติเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 220 คน (ร้อยละ 86.60) และเรียนสาขาวิชาการบัญชีมากที่สุด จำนวน 95 คน (ร้อยละ 37.40)

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านผู้สอน	4.54	0.65	มากที่สุด
2. ด้านผู้เรียน	4.39	0.72	มาก
3. ด้านบทเรียน	4.44	0.71	มาก
4. ด้านเทคโนโลยี	4.49	0.68	มาก
รวม	4.47	0.65	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.49$) ด้านบทเรียน ($\bar{X} = 4.44$) และด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.39$) ตามลำดับ สำหรับด้านผู้สอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญและชำนาญเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนที่สอน ($\bar{X} = 4.63$) รองลงมาคือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหา ทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจมากขึ้น ($\bar{X} = 4.55$) ด้านผู้เรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาสามารถซักถาม และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมาคือ นักศึกษากล้าแสดงความคิดเห็น และสามารถนำเสนออภิปรายร่วมกับเพื่อนและผู้สอน ($\bar{X} = 4.39$) ด้านบทเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อหาบทเรียนมีความน่าสนใจ และดึงดูดความสนใจในการเรียนออนไลน์ ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมาคือ เนื้อหาบทเรียนมีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการค้นคว้าและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.46$) และด้านเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ช่องทางการเรียนออนไลน์เหมาะสม เช่น สื่อโซเชียลมีเดีย LINE, ZOOM และ

TEAM เป็นต้น ($\bar{X} = 4.59$) รองลงมาคือ เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.50$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา ระบบการศึกษา และสาขาวิชาที่เรียน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ และระบบการศึกษา

ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านผู้สอน	4.77	.47	4.47	.69	3.828	.000*
2. ด้านผู้เรียน	4.54	.66	4.34	.74	1.939	.055
3. ด้านบทเรียน	4.66	.49	4.38	.75	3.412	.001*
4. ด้านเทคโนโลยี	4.72	.52	4.43	.71	3.389	.001*
ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวม	4.67	.49	4.41	.68	3.309	.001*

ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์	ภาคปกติ		ภาค กศ.บป.		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านผู้สอน	4.50	.69	4.83	.17	-6.005	.000*
2. ด้านผู้เรียน	4.33	.75	4.79	.22	-7.283	.000*
3. ด้านบทเรียน	4.40	.75	4.73	.26	-4.916	.000*
4. ด้านเทคโนโลยี	4.46	.72	4.74	.29	-4.114	.000*
ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวม	4.42	.69	4.77	.14	-6.751	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมมากกว่าเพศหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ทุกด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านผู้เรียน ส่วนนักศึกษาที่เรียนในระบบต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาภาค กศ.บป. มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์มากกว่านักศึกษาภาคปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่เรียนในระบบต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ
ชั้นปีที่ศึกษาและสาขาวิชาที่เรียน

ปัจจัยส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	1.877	2	.939	2.232	.109
	ภายในกลุ่ม	105.572	251	.421		
	รวม	107.450	253			
ชั้นปีที่ศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	9.956	3	3.319	8.510	.000*
	ภายในกลุ่ม	97.494	250	.390		
	รวม	107.450	253			
สาขาวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	21.730	9	2.414	6.873	.000*
	ภายในกลุ่ม	85.720	244	.351		
	รวม	107.450	253			

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการที่ศึกษาอยู่ชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธี LSD เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธี LSD เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิทยาการจัดการทั่วไป และการจัดการธุรกิจมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมน้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการตลาดมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีและเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชี นิเทศศาสตร์ และเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สำหรับนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบัญชีมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์น้อยกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และนิเทศศาสตร์ นอกจากนี้ นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการยังมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์มากกว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียน

ออนไลน์ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ด้านผู้สอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีอายุ 19-20 ปี มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ด้านผู้สอนน้อยกว่านักศึกษาที่มีอายุ 21-22 ปี และ 23-24 ปี

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์	จำนวน	ร้อยละ
1. นักศึกษาบางคนไม่มีคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊กเพื่อใช้ในการเรียนออนไลน์ ต้องเรียนจากโทรศัพท์ซึ่งทำให้ความตั้งใจหรือสมาธิในการฟังไม่มี	20	7.87
2. การเรียนออนไลน์ ทำให้นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ความตั้งใจหรือสมาธิไม่มี ไม่ได้ฟังบ้าง ไม่เหมือนเรียนในห้องเรียน	15	5.91
3. สภาพแวดล้อมหรือบ้านของนักศึกษาบางคนไม่เหมาะกับการเรียน อาจมีเสียงรบกวนจากข้างบ้าน ไม่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมรอบข้างได้ ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน	14	5.51
4. บางครั้งอาจไม่ได้จัดจ้อยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ตลอดเวลา ทำให้เรียนไม่เข้าใจ	13	5.12
5. สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ดี ไม่ชัดเจน ไม่เสถียร	10	3.94
6. การเรียนออนไลน์ ทำให้ไม่ค่อยเข้าใจบางที่อาจจะไม่เข้าใจทั้งหมด	9	3.54
7. ในบางวิชาไม่ค่อยเข้าใจงานที่อาจารย์มอบหมาย และตามงานไม่ได้	9	3.54
8. การเรียนออนไลน์ถึงแม้จะมีอุปสรรคอยู่บ้าง แต่ก็มีข้อดีคือ สามารถกลับมาเปิดดูเนื้อหาย้อนหลังได้ ทำให้สามารถทบทวนและทำความเข้าใจเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจได้ สามารถดูได้หลายรอบและเข้าใจมากยิ่งขึ้น	9	3.54
9. การเรียนที่เป็นวิชาคำนวณทำให้เข้าใจยาก ตามเพื่อนไม่ทัน และกดเครื่องคิดเลขไม่ทัน	8	3.15
10. ไม่กล้าที่จะสอบถามอาจารย์ ทำให้ไม่เข้าใจ และไม่กล้าตอบคำถามเพราะกลัวผิด	7	2.76
11. การเรียนออนไลน์จากโทรศัพท์หรือคอมพิวเตอร์นาน ๆ ทำให้ปวดตา เกิดความเมื่อยล้าของตา รู้สึกมีเมื่อย และสมองเบลอไม่ค่อยรับรู้	6	2.36
12. การเรียนออนไลน์จะต้องขยันมากกว่าเดิม ต้องกลับไปทบทวนและทำความเข้าใจ	5	1.97
13. การเรียนออนไลน์ขึ้นอยู่กับนักศึกษาเป็นสำคัญ หากมีการบริหารจัดการตัวเองได้ก็ไม่มีอุปสรรคใด ๆ	5	1.97

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนออนไลน์คือ ไม่มีคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊กเพื่อใช้ในการเรียนออนไลน์ ต้องเรียนจากโทรศัพท์ซึ่งทำให้ความตั้งใจหรือสมาธิในการฟังไม่มี (ร้อยละ 7.87) รองลงมาคือ การเรียนออนไลน์ ทำให้นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ความตั้งใจหรือสมาธิไม่มี ไม่ได้ฟังบ้าง ไม่เหมือนเรียนในห้องเรียน (ร้อยละ 5.91) สภาพแวดล้อมหรือบ้านของนักศึกษาบางคนไม่เหมาะกับการเรียน อาจมีเสียงรบกวนจากข้างบ้าน ไม่สามารถควบคุมสิ่งแวดล้อมรอบข้างได้ ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน (ร้อยละ 5.51) บางครั้งอาจไม่ได้จดจ่ออยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ตลอดเวลา ทำให้เรียนไม่เข้าใจ (ร้อยละ 5.12) และสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ดี ไม่ชัดเจน ไม่เสถียร (ร้อยละ 3.94) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.65) ซึ่งสามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญและชำนาญเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนที่สอน รองลงมาคือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหา ทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจมากขึ้น จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญเนื่องจากเป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาและองค์ความรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งความเชี่ยวชาญของผู้สอนมีส่วนทำให้การสอนออนไลน์บรรลุตามเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ Belarmino & Bahle-Lampe (2019, p. 6) กล่าวว่า บทบาทของผู้สอนในการสอนออนไลน์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้เรียน เนื่องจากผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้น ให้คำแนะนำ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนได้เร็วขึ้น และสอดคล้องกับการศึกษาของ ปิยะพร บัวระพา และคณะ (2563, หน้า 32) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับการศึกษาของรุ่งอรุณ กระแสสินธุ์ และคณะ (2564, หน้า 244) ซึ่งทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า ผู้สอนมีแนวทางการปฏิบัติต่อการจัดการเรียนการสอนที่ดี และใช้สื่อและอุปกรณ์ต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เช่นเดียวกับ Rao (2019, p. 179) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนออนไลน์เป็นการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรจัดทำแผนหลักสูตรโดยละเอียด รวมถึงการเลือกเนื้อหาหลักสูตรและหัวข้อการอภิปราย การออกแบบกิจกรรม และกลยุทธ์การสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในการเรียนรู้เนื้อหาของหลักสูตร

1.2 ด้านผู้เรียน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษา

สามารถซักถาม และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน รองลงมาคือ นักศึกษากล้าแสดงความคิดเห็น และสามารถนำเสนออภิปรายร่วมกับเพื่อนและผู้สอน จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเรียนออนไลน์ทำให้ผู้เรียนสามารถซักถามและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิทยา วาโย และคณะ (2563, หน้า 288) ซึ่งกล่าวว่า ผู้เรียนเป็นผู้รับเนื้อหาและองค์ความรู้จากผู้สอน ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมีความพร้อมในด้านการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ การติดต่อสื่อสารแบบดิจิทัลกับผู้สอน เพื่อให้สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนได้อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระหว่างการเรียนร่วมกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิตยา มณีวงศ์ (2564, หน้า 169) พบว่า ปัจจัยความสำเร็จที่มีต่อการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการโลจิสติกส์ปี 3 คือ ผู้เรียนมีโอกาสดูถามและแสดงความคิดเห็น และผู้สอนมีความเป็นกันเองและมีสัมพันธที่ดีกับผู้เรียนจึงเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน เช่นเดียวกับ รุ่งอรุณ กระแสสินธุ์ และคณะ (2564, หน้า 244) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข่าวสาร เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาได้ง่าย ทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชนิษฐ์ สังขสุตร และจอมเดช ตรีเมฆ (2564, หน้า 5) พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมด้านผู้สอนมากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ของมหาวิทยาลัยรังสิต คือ ผู้สอนเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม

1.3 ด้านบทเรียน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อหาบทเรียนมีความน่าสนใจ และดึงดูดความสนใจในการเรียนออนไลน์ รองลงมาคือ เนื้อหาบทเรียนมีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการค้นคว้าและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เนื้อหาของบทเรียนเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะต้องมีความน่าสนใจ กระชับเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ตลอดจนมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอยู่เสมอ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พชร ลิมรัตนมงคล และจิรัชมา วิเชียรปัญญา (2556, หน้า 60-61) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของผู้เรียนโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย พบว่า ปัจจัยด้านเนื้อหาบทเรียนมีความถูกต้อง สามารถถ่ายทอดเนื้อหาที่มีอยู่เดิมด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ง่าย การใช้สื่อผสมภาพและเสียงเพื่อเพิ่มความน่าสนใจในการเรียนมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Picciano (2017, pp. 179-180) กล่าวว่า เนื้อหาเป็นหนึ่งในตัวขับเคลื่อนหลักในการสอน ทั้งนี้การเรียนรู้จะได้ดีขึ้นโดยการแสดงเป็นภาพ หรือสื่อต่าง ๆ เช่น ข้อความ วิดีโอ และเสียง ซึ่งทำให้เนื้อหามีความน่าสนใจมากขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สุชนิษฐ์ สังขสุตร และจอมเดช ตรีเมฆ (2564, หน้า 9) พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของมหาวิทยาลัยรังสิตในด้านหลักสูตร/เนื้อหาในระดับที่สูงกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งเนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องกับบทเรียน มีความเหมาะสมตามระยะเวลาในการเรียน และสามารถศึกษาเนื้อหา/เรียนซ้ำได้ตลอดเวลาหากไม่เข้าใจ

1.4 ด้านเทคโนโลยี พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ช่องทางการเรียนออนไลน์เหมาะสม เช่น สื่อโซเชียลมีเดีย LINE, ZOOM และ TEAM เป็นต้น รองลงมาคือ เทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิทยา วาโย และคณะ (2563, หน้า 290) กล่าวว่า ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญเนื่องจากเป็นช่องทางในการอำนวยความสะดวกให้การเรียนออนไลน์มีความราบรื่น ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับการเข้าเรียนออนไลน์ได้ทุกที่ ทุกเวลา และทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและไม่ติดขัด รวมทั้งสามารถสืบค้นข้อมูลประกอบการเรียนรู้ได้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ และคณะ (2564, หน้า 245) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีความเหมาะสมต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ทำให้การเรียนการสอนมีความต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพ

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ระบบการศึกษา และสาขาวิชาที่เรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ มนัสนันท์ หัตถศักดิ์ และปิยวัฒน์ ดิลกสัมพันธ์ (2564, หน้า 210) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและความพึงพอใจในการเรียนรูปแบบออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน พบว่า นิสิตที่มีชั้นปีแตกต่างกันมีปัญหาด้านผู้สอนแตกต่างกัน โดยเฉพาะนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 มีความแตกต่างในด้านผู้สอน เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ และคณะ (2564, หน้า 247) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้านผู้เรียนและผู้สอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พชร ลิ้มรัตนมงคล และจิรัชมา วิเชียรปัญญา (2556, หน้า 61) พบว่า ผู้เรียนในหลักสูตรแตกต่างกันมีปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ด้านผู้เรียนแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ และคณะ (2564, หน้า 247) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจปัจจัยที่มีผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้านผู้สอน ด้านสถานที่ศึกษา และด้านเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปิยะพร บัวระพา และคณะ (2563, หน้า 36) พบว่า อายุที่ต่างกันส่งผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า อายุที่ต่างกันให้เชื่อฟังหรือเปลี่ยนทัศนคติหรือเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นมีความยากง่ายต่างกัน ยิ่งมีอายุมากกว่าที่จะสอนให้เชื่อฟังให้เปลี่ยนทัศนคติและเปลี่ยนพฤติกรรมก็ยากยิ่งขึ้น (นรภัทร พิพัฒน์ภูมิพร, 2564, หน้า 7)

4. ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊กเพื่อใช้ในการเรียนออนไลน์ ต้องเรียนจากโทรศัพท์ทำให้ความตั้งใจหรือสมาธิในการฟังไม่มี และบางครั้งอาจไม่ได้จดจำอยู่หน้าจอบริษัทคอมพิวเตอร์ตลอดเวลา ทำให้เรียนไม่เข้าใจ อีกทั้งสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ดี ไม่ชัดเจน ไม่เสถียร สอดคล้องกับแนวคิดของ วิทยา วาโย และคณะ (2563, หน้า 290) กล่าวว่า ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นช่องทางในการอำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนมีความราบรื่น หากนักศึกษามีข้อจำกัดเกี่ยวกับความพร้อมในเรื่องการเตรียมอุปกรณ์เชื่อมต่อกับระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและพื้นที่ที่ไม่มีสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมถึงความเร็วของอินเทอร์เน็ต อาจทำให้การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ไม่ราบรื่นได้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชนิษฐ์ สังขสุตร และจอมเดช ตรีเมฆ (2564, หน้า 1) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนการสอนออนไลน์คือ การไม่มีสมาธิในการเรียน มีการรบกวนของสภาพแวดล้อมรอบข้างขณะเรียน รู้สึกเบื่อ และมีใบงานหรือการบ้านมากเกินไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์ด้านผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความเห็นว่าผู้สอนมีความเชี่ยวชาญและชำนาญเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนที่สอน และใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหา ทำให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจมากขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนเข้ารับการอบรมในด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เพราะผู้สอนมีอิทธิพลและบทบาทสำคัญในฐานะให้ความรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจ หากผู้สอนมีประสบการณ์จะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างรวดเร็ว เหมาะสมกับผู้เรียนและมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

2. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการที่มีเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ระบบการศึกษา และสาขาวิชาที่เรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยความสำเร็จการเรียนออนไลน์โดยรวมแตกต่างกัน ดังนั้น ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ผู้สอนจะต้องออกแบบวิธีการสอนหรือสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนในแต่ละกลุ่มหรือแต่ละระดับ เนื่องจากความแตกต่างด้านเพศ ระดับชั้นปี ระบบการศึกษา และสาขาวิชาที่เรียนต่างกัน อาจส่งผลต่อการทำความเข้าใจและการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่แตกต่างกัน

3. ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID 19 พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊กเพื่อใช้ในการเรียนออนไลน์ ทำให้ต้องเข้าเรียนผ่านโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่

มีสมาธิในการฟัง ทำให้ความตั้งใจน้อยลง ดังนั้น ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องหาวิธีการ หรือใช้สื่อการสอนประเภทอื่น ๆ ประกอบเพื่อให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง นอกเหนือจากเวลาเรียนตามตารางเรียนที่กำหนด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์ เช่น ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านเทคนิควิธีการสอน และด้านสภาพแวดล้อม เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปวางแผนและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ จึงควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเจตคติและแรงจูงใจของผู้เรียน เพื่อจะได้ข้อมูลเชิงลึกหรือประเด็นสำคัญในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อจะได้นำมาพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของมหาวิทยาลัยฯ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2563). ประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่องมาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด-19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) (ฉบับที่ 3) : การปฏิบัติการของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19/17 มีนาคม 2563.[Online]. Available: https://www.mhesi.go.th/index.php/content_page/item/3033-2019-covid-19-1-6.html [2564, กุมภาพันธ์ 9].
- นิตยา มณีวงศ์. (2564). ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยความสำเร็จการเรียนรู้ออนไลน์ แอปพลิเคชันไลน์ ในช่วงวิกฤต COVID 19. *ครุศาสตร์สาร*, 15(1), 161-173.
- ปิยะพร บัวระพา และคณะ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. *อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*.
- เพชร ลิ้มรัตนมงคล และจิรัชมา วิเชียรปัญญา. (2556). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ของผู้เรียน โครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย. *รังสิตสารสนเทศ*, 19(2), 54-63.
- พัชสุดา กัลยาณวุฒิ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับ ปวช. และระดับปวส. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. *เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ*.
- มนัสนันท์ หัตถศักดิ์ และปิยวัฒน์ ดิลกสัมพันธ์. (2564). การศึกษาสภาพปัญหา และความพึงพอใจในการเรียนรูปแบบออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน. *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 16(1), 202-213.
- รุ่งอรุณ กระแสร์สินธุ์ และคณะ. (2564). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. *วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 7(8), 237-252.
- วิทยา วาโย และคณะ. (2563). การเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 : แนวคิดและการประยุกต์ใช้จัดการเรียนการสอน. *วารสารศูนย์อนามัยที่ 9*, 14(34), 285-298.
- วันเฉลิม ปิ่นแก้ว และคณะ. (2564). ผลกระทบจากการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. *บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*.
- สุชนิษฐ์ สังขสูตร และจอมเดช ตรีเมฆ. (2564). การศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ของมหาวิทยาลัยรังสิต. ใน *เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ การจัดการและศิลปะ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2564*, 1-12.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2555). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 15)*. กรุงเทพฯ: สามลดา.

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. (2564). **จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนปีการศึกษา 2/2564**. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

Azhary, S.A., Supahar, Kuswanto, Ikhlas, M. & Devi, I. P. (2020). Relationship Between Behavior of Learning and Student Achievement in Physics Subject. **Journal Pendidikan Fisika Indonesia**, **16**(1), 1-8.

Barker, E. T., Howard, A. L., Villemare-Krajden, R. & Galambos, N. L. (2018). The rise and fall of depressive symptoms and academic stress in two samples of university students. **Journal of youth and adolescence**, **47**(6), 1252-1266.

Belarmino, J. A. & Bahle-Lampe, A. (2019). A Preliminary Historical Report on Embracing Online Education in Occupational Therapy. **The Open Journal of Occupational Therapy**, **7**(3), 1-10.

Best, J. (1977). **Research in Education**. New Jersey: Prentice Hall.

Carroll, J. B. (1963). A model of school learning. **Teacher college record**, **64**(6), 723-733.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). **Multivariate data analysis (7th ed.)**. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.

Moawad, R. A. (2020). Online learning during the COVID-19 pandemic and academic stress in university students. **Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala**, **12**(1), 100-107.

Peters, A., McEwen, B. & Friston, K. (2017). Uncertainty and stress: Why it causes diseases and how it is mastered by the brain. **Progress in Neurobiology**, **156**(1), 164-188.

Picciano, A. G. (2017). Theories and Frameworks for Online Education: Seeking an Integrated Model. **Online Learning**, **21**(3), 166-190.

Rao, B. J. (2019). Innovative Teaching Pedagogy in Nursing Education. **International Journal of Nursing Education**, **11**(4), 176-180.

Rovinelli, R. J. & Hambleton R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion referenced test item validity. **Dutch Journal of Educational Research**, **2**(2), 49-60.

**คำแนะนำในการตีพิมพ์
บทความวิจัยหรือบทความวิชาการ**

คำแนะนำสำหรับผู้ประสงค์ส่งบทความลงตีพิมพ์ ในวารสารการจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น

วารสารการจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการและวิจัยของบุคลากร คณาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา และบุคคลทั่วไป ทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผลงานวิจัยให้มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการต่อไป โดยกำหนดตีพิมพ์เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารจะต้องผ่านการตรวจพิจารณาจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิ หากมีความเห็นว่าจะต้องมีการปรับแก้ไขทางกองบรรณาธิการจะส่งคืนเพื่อแก้ไขและขอสงวนสิทธิ์การพิจารณาไม่ลงพิมพ์เมื่อไม่ผ่านการพิจารณา ผู้ที่มีความประสงค์จะส่งบทความเพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ให้ปฏิบัติตามข้อแนะนำ ดังต่อไปนี้

การส่งต้นฉบับและการพิมพ์บทความ

หลักเกณฑ์การส่งต้นฉบับและการพิมพ์บทความ

1. ต้นฉบับต้องพิมพ์ตามรูปแบบและข้อแนะนำในการเขียนบทความของวารสารนี้
2. ต้นฉบับที่ส่งมาให้พิจารณาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่นมาก่อน และจะต้องไม่ส่งตีพิมพ์ซ้ำซ้อนในวารสารหลายฉบับในเวลาเดียวกัน
3. เอกสารอ้างอิงข้างท้ายบทความให้แปลจากภาษาไทยให้เป็นภาษาอังกฤษโดยแยกเป็นส่วนเอกสารอ้างอิงภาษาไทย และเอกสารอ้างอิงภาษาอังกฤษ (References)
4. การตีพิมพ์บทความลงในวารสาร จะพิจารณาการตอบรับการลงตีพิมพ์เมื่อบทความผ่านตามขั้นตอนการปฏิบัติงานของวารสาร
5. กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาและตีพิมพ์บทความทุกเรื่องรวมทั้งการปรับปรุงบทความบางส่วนตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้อ่านบทความ
6. บทความที่ตีพิมพ์ลงในวารสาร ถือว่าเป็นผลงานวิจัย ผลงานสร้างสรรค์ และผลงานวิชาการของผู้เขียนไม่ใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ ผู้เขียนต้องรับผิดชอบต่อบทความของตน
7. บทความที่ได้ผ่านการพิจารณาแล้ว ทางกองบรรณาธิการจะแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

การส่งต้นฉบับ

ส่งต้นฉบับเอกสารพร้อมไฟล์ข้อมูลมาที่ e-mail: fms-info@kpru.ac.th ทั้งนี้สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <https://fms.kpru.ac.th/fms-journal/> และสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 69 หมู่ที่ 1 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000 หรือติดต่อสอบถามได้ที่ นายวชิรวิทย์ วรรณิกา โทรศัพท์ 0 5570 6511 ต่อ 3640 หรือ 08 8145 3615

รูปแบบการพิมพ์บทความ

1. ให้พิมพ์ลงบนกระดาษ ตั้งค่ากระดาษเป็น B5 (JIS) โดยจำนวนหน้าของเนื้อหาและเอกสารอ้างอิงรวมทั้งสิ้นไม่เกิน 15 หน้า ใช้รูปแบบของ Word ตัวอักษร TH SarabunPSK และแต่ละหน้าไม่เกิน 30 บรรทัด

2. ข้อปฏิบัติการพิมพ์แต่ละหัวข้อ/ส่วนประกอบ

ที่	ส่วนประกอบ	คำอธิบาย
1	ชื่อเรื่อง/บทความ	ระบุชื่อบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 พอยท์ ชนิดหนา ไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษ
2	ชื่อผู้เขียนบทความ	ระบุชื่อผู้วิจัยผู้ร่วมวิจัย (ถ้ามี) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทุกคนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14 พอยท์ ชนิดหนา ไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษ
3	สังกัดผู้เขียนบทความ	- ถ้าเป็นนักศึกษา ให้ระบุวุฒิการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา และชื่อสถาบันการศึกษา - ถ้าไม่ใช่ นักศึกษา ให้ระบุวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และ ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (ถ้ามี) - กรณีที่เป็นบุคคลทั่วไป ให้ระบุวุฒิการศึกษา สาขาวิชา/ภาควิชา สถาบันที่สำเร็จการศึกษา ตำแหน่งงาน สถานที่ทำงานปัจจุบันหรือหน่วยงานที่สังกัด ขนาดตัวอักษร 12 พอยท์ ชนิดธรรมดา ไว้ที่เชิงอรรถท้ายหน้า
4	บทคัดย่อ (Abstract)	บทคัดย่อบทความวิจัย บทคัดย่อภาษาไทย ไม่เกิน 10 บรรทัด และบทคัดย่อภาษาอังกฤษไม่เกิน 250 คำเขียนโดยสรุป ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย บทคัดย่อบทความวิชาการ บทคัดย่อภาษาไทย ไม่เกิน 10 บรรทัดและบทคัดย่อภาษาอังกฤษไม่เกิน 250 คำเขียนโดยสรุป สาระสำคัญจากเนื้อหา
5	คำสำคัญ (Keywords)	ระบุคำสำคัญ 2-5 คำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษไว้ท้าย บทคัดย่อทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
6	เนื้อหา (Content)	บทความวิจัย หัวข้อที่เสนอในเนื้อหา ประกอบด้วย 1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Statement of the Problem) 2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives) 3. แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Concept/Theory) 4. กรอบแนวคิดการวิจัย (ถ้ามี) (Conceptual Framework) 5. สมมุติฐานการวิจัย (ถ้ามี) (Research Hypothesis)

ที่	ส่วนประกอบ	คำอธิบาย
		<p>6. วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology) (ระบุนรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการวิจัย (Research Design) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sample) หรือแหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล (Source of Data / Informant) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Instrument / Tool) และการหาคุณภาพ (Quality Testing) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection) การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis โดยเขียนแยกหัวข้อ)</p> <p>7. สรุปผลการวิจัย (Conclusion) ระบุนผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์โดยสรุป ซึ่งอาจมีตารางหรือภาพประกอบ</p> <p>8. อภิปรายผลการวิจัย (Discussion) ระบุประเด็นที่เป็นผลการวิจัยที่สำคัญในแต่ละวัตถุประสงค์ และอภิปรายโดยมีการอ้างอิงทฤษฎีหรืองานวิจัย</p> <p>9. ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ระบุนรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปโดยนำเสนอแยกหัวข้อ</p> <p>หัวข้อเนื้อหาทั้ง 7 หัวข้อ ไม่ต้องระบุหมายเลข ใช้ขนาดตัวอักษร 14 พอยท์ ชนิดหนา ส่วนรายละเอียดเนื้อหาใช้ขนาดตัวอักษร 14 พอยท์ ชนิดธรรมดา</p> <p>บทความวิชาการ หัวข้อที่เสนอในเนื้อหา ประกอบด้วย</p> <p>1. บทนำ (Introduction) เนื้อหา (Content) และสรุป (Conclusion) ใช้ตัวอักษรขนาด 14 พอยท์ ชนิดหนา ส่วนรายละเอียดเนื้อหาใช้ตัวอักษรขนาด 14 พอยท์ ชนิดธรรมดา</p>
7	ตาราง (ถ้ามี)	ใช้ตารางแบบเส้นคู่ เปิด-ปิดตาราง
8	ภาพ (ถ้ามี)	รูปภาพประกอบ บันทึกเป็นไฟล์ที่มีนามสกุล .JPG .JPEG หรือ .PNG คำอธิบายภาพใช้ขนาดตัวอักษร 14 พอยท์
9	การอ้างอิงในเนื้อหา	ลงรายการตามรูปแบบ APA ดังตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหาข้างท้ายนี้
10	เอกสารอ้างอิง (References)	ลงรายการบรรณานุกรมตามรูปแบบ APA ดังตัวอย่างรูปแบบรายการบรรณานุกรมในเอกสารอ้างอิงข้างท้ายนี้ นำเสนอเฉพาะรายการที่มีการอ้างอิงในเนื้อหาบทความ ให้ครบทุกรายการ และแปลเอกสารอ้างอิงภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษด้วย

รูปแบบการเขียนรายการเอกสารอ้างอิง

สำหรับบทความที่ตีพิมพ์กำหนดให้ผู้เขียนรวบรวมเอกสารอ้างอิงเฉพาะรายการเอกสารที่ถูกอ้างไว้ในส่วนเนื้อเรื่องเท่านั้น ภายใต้หัวข้อ “เอกสารอ้างอิง” สำหรับบทความภาษาไทย และ “References” สำหรับบทความภาษาอังกฤษ หลักเกณฑ์การเขียนเอกสารอ้างอิงกำหนดให้ผู้เขียนใช้แบบ APA (American Psychological Association) citation style ดังนี้

ตัวอย่างรูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา

1. หนังสือ

1.1 ผู้แต่งคนเดียว

(สมพงษ์ ชูมาก, 2548, หน้า 10-12)

(สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา, 2531)

(Wilson, 2007, p. 67)

1.2 ผู้แต่งมากกว่า 3 คน

(อวยพร พาณิช และคนอื่นๆ, 2548, หน้า 51-53)

(Crouhy, et al., 2006, pp. 75-78)

1.3 ผู้แต่งเป็นหน่วยงาน

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2546, หน้า 10-11)

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541, หน้า 5-6)

(Ministry of Education, 2002, pp.70-71)

2. วิทยานิพนธ์

(เขวงศักดิ์ เขียวเงิน, 2543, บทคัดย่อ)

(โอกามา จำแกะ, 2550)

(Almeida, 1990)

3. รายงานการประชุม

(นิทัศน์ ภัทรโยธิน, 2540, หน้า 30)

(PaitoonSinlarat, 1995, p.217)

4. วารสาร

(Bekarian, 1993, pp.574-575)

5. หนังสือพิมพ์

(สมศรี หาญอนันตสุข, 2550, หน้า 7)

(Krishman, 2007, pp.1, 12)

6. จุลสารแผ่นพับ แผ่นปลิว

(การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2541)

(Research and Training Center on Independent Living, 1993)

7. โสตทัศนวัสดุ

(ยุพดี พยักฆพันธ์, 2530)

8. ซีดีรอม

(อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร, 2543)

(Social Science Index, 1999)

9. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

9.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

(อรรถศิษฐ์ วงศ์มณีโรจน์, 2542)

(Abell, 2002)

9.2 วารสารอิเล็กทรอนิกส์

(Kenneth, 1998)

9.3 หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์

(ชุม, (นามแฝง), 25 ตุลาคม 2542)

(ศธ. ยุติการถ่ายโอนสถานศึกษาบัญชี 2, 2550)

9.4 เอกสารจากเวปไซต์ไวด์เว็บ (www.)

(ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, ม.ป.ป.)

(Ministry of Education, 2005)

10. การสัมภาษณ์

(ดิลก บุญเรืองรอด, 2543, กรกฎาคม 14)

(Page, 1991, March 5)

11. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ

(จุฬาลักษณ์ ตั้งตัว, 2557)

(Armstrong, Fogarty, & Dingsdag, 2007)

12. รายงานผลการวิจัย

(ทวนทอง เขาวงกิตพิงค์ และสมชัย วงษ์นายะ, 2558)

ตัวอย่างรูปแบบรายการบรรณานุกรมในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

1. หนังสือ

1.1 ผู้แต่งคนเดียว

สมพงษ์ ชูมาก. (2548). กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
กัลยานิวัฒนา, สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้า. (2531). เจ้านายเล็กๆ ยุวกษัตริย์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
ด้านสุทธาการพิมพ์.

Wilson, K. (2007). *Smart choice* (2nd ed.). London: Oxford University Press.

1.2 ผู้แต่งมากกว่า 3 คน

อวยพร พาณิช, อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโชค และอุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2548). ภาษาและหลักการเขียน
เพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Crouhy, M., Galai, D., & Mark, R. (2006). *The essentials of risk management*. New York:
McGrawHill.

1.3 ผู้แต่งเป็นหน่วยงาน

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2546). เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษา.
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

การศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. (2541). การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ:
ไอดีเอสแควร์.

Education, Ministry of. (2002). *Chiangmai: NopBueri Si Nakon Ping*. Bangkok: Ministry of
Education.

2. วิทยานิพนธ์

เขวงศักดิ์ เขียวเงิน. (2543). การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

โอภามา จำแกะ. (2550). การจัดการตลาดทางเลือกเกษตรอินทรีย์: กรณีศึกษาสหกรณ์การเกษตรยั่งยืน
แม่ทาจำกัด ตำบลแม่ทา กิ่งอำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Almeida, D.M. (1990). *Father's participation in family work: Consequences for fathers'
stress and father child relation*. Master's thesis, University of Victoria.

3. รายงานการประชุม

นิทัศน์ ภัทรโยธิน. (2540). ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ในการประชุมนักบัญชีทั่วประเทศ ครั้งที่ 15
วิสัยทัศน์นักบัญชีไทย. วันที่ 27-28 มิถุนายน พ.ศ. 2540 (หน้า 19-35). กรุงเทพฯ: สมาคมนักบัญชี
และผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย.

Paitoon Sinlarat. (1995). Success and failure of facility in Thai university. In Somwang Pitiyanuwat, et al. (Eds), **Preparing teachers for All the World's Children: An Era of ransformation Proceedings of International Conference, Bangkok 1992.** (pp. 217- 233). Bangkok: UNICEF.

4. วารสาร

มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ, นิตย์ บูหงามมงคล และวิลาวัลย์ จตุรธำรง. (2549, กรกฎาคม-ธันวาคม). การศึกษาและ พัฒนาพฤติกรรมทางจริยธรรมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารศึกษาศาสตร์,** 29(3-4), 83-92.

Bekerian, D.A. (1993, June). In search of the typical eyewitness. **American Psychologist,** 48, 574-576.

5. หนังสือพิมพ์

สมศรี หาญอนันตสุข. (2550, มิถุนายน 26). ภาครัฐธรรมนุญใหม่จะสร้างมิติใหม่ให้สังคมพุทธ. **มติชน,** หน้า 7. Krishman, E. (2007, June 26). Rebuilding self-esteem **Bangkok post,** p.1, 12.

6. จุลสาร แผ่นพับ แผ่นปลิว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2541). **ท่องเที่ยวสงขลา.** [แผ่นพับ]. สงขลา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. Research and Training Center on Independent Living. (1993) . **Guidelines for reporting and writing about people with disabilities.** [Brochure]. Lawrence: Research and Training Center on Independent Living.

7. โสตทัศนวัสดุ

ยุพดี พยัฆพันธ์ (ผู้บรรยาย). (2530). **ยาสมุนไพรร.** [แถบบันทึกเสียง] กรุงเทพฯ: องค์การวิทยาศาสตร์การแพทย์.

8. ซีดีรอม

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร. (2543). [CD-ROM]. Available: [ฐานข้อมูลไปดูให้เต็มตาถ้าค่าความเป็นไทย.](#) [2544, มิถุนายน 23].

Social Science Index. (1999). [CD-ROM]. Available: [UMI/Social Science Index.](#) [2005, June 26].

9. เอกสารอิเล็กทรอนิกส์

9.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

อรรถศิษฐ์ วงศ์มณีโรจน์. (2542). **ความอุดมสมบูรณ์ของดิน.** [Online]. Available:

<http://158.108.200.11/soil009hom-1/009421/chap1.htm#era1> [2550, กุมภาพันธ์ 20].

Abell, S.K. (2002). **Science teacher education: An international perspective.** [Online].

Available: <http://ebook.Springerlink.com/Search/Search Results.aspx?> [2007, June 30].

9.2 วารสารอิเล็กทรอนิกส์

Kenneth, I. (1998). A Buddhist response to the nature of human rights. **Journal of Buddhist Ethics**. [Online], 2 , (9) . Available: <http://www.cac.psu.edu/Jbe/twocont.html> [2006, August 12].

9.3 หนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์

ชุม. (นามแฝง). (2542 , ตุลาคม 25) . บุญของคนไทย ใน **ไทยรัฐ**. [Online]. Available: <http://www.thairath.co.th> [2542, ตุลาคม 25].

ศธ. ยุติการถ่ายโอนสถานศึกษาบัญชี 2. (2550, มิถุนายน 23). ใน **ไทยรัฐ**. [Online]. Available: <http://www.thairath.co.th>[2550, มิถุนายน 30].

9.4 เอกสารจากเวปไซด์เว็บบ (www.)

เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, ศูนย์. (ม.ป.ป.). **การจัดการศึกษาทางไกล**. [Online]. Available: <http://www.nectec.or.th/eourseware/cai/0015.htm> [2550, กรกฎาคม 1].

Education, Ministry of. (2005). **The Regional Seminar on Higher Education in Southeast Asian Countries**. [Online]. Available: <http://www.inter.mua.go.th/news/News%20January%202005.htm> [2006, January 5].

10. การสัมภาษณ์

ดิลก บุญเรืองรอด. (2543, กรกฎาคม 14). อธิการบดี, สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. สัมภาษณ์.
Page, O. (1991, March 5). President, Austin Peay State University. Interview.

11. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ

จุฬาลักษณ์ ตั้งตัว. (2557). การเปรียบเทียบวิธีที่ทำให้เซลล์เสียหายเพื่อสกัดแยกโปรตีนจากเซลล์จุลินทรีย์.
รายงานสืบเนื่องการประชุมทางวิชาการระดับชาติ วิทยาศาสตร์ศึกษาเพื่อสร้างแรงบันดาลใจสู่
นวัตกรรม (น.186-191). เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

Armstrong, D. B., Fogarty, G. J., & Dingsdag, D. (2007). Scales measuring characteristics of small business information systems. **Proceedings of Research, Relevance and Rigour: Coming of age: 18th Australasian Conference on Information Systems** (pp. 163-171). Toowoomba, Australia: University of Southern Queensland.

12. รายงานผลการวิจัย

ทวนทอง เขาวงกิตพิงค์ และสมชัย วงษ์นายะ. (2558). ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาใน
ทศวรรษที่สองในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร
และตาก

(รายงานผลการวิจัย). กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

แบบฟอร์มส่งบทความเพื่อพิจารณานำลงวารสาร
“การจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น”

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....
2. ระดับการศึกษาสูงสุด.....ตำแหน่งทางวิชาการ.....
3. สถานะภาพของผู้ส่งบทความ อาจารย์ นักศึกษา บุคคลทั่วไป
4. ปีที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา (สำหรับนักศึกษา) วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
5. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก .....

โทรศัพท์.....E-mail .....

6. ประเภทบทความ บทความวิจัย บทความวิชาการ

7. ชื่อบทความ

(ภาษาไทย).....

(ภาษาอังกฤษ).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและยินยอมว่าบทความที่ตีพิมพ์ลงนิตยสารวารสารการจัดการและการพัฒนาท้องถิ่น คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ถือเป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ในการนี้ข้าพเจ้าดำเนินการจัดพิมพ์ตามรูปแบบการเขียนบทความที่มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ได้กำหนดไว้ทุกประการ และได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลตามรายการตรวจสอบบทความ และข้าพเจ้าได้ส่งบทความในระบบ Online ที่ e-mail: fms-info@kpru.ac.th เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ความคิดเห็นของประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

“พิจารณาบทความแล้วเห็นสมควรเผยแพร่ได้”

(.....)

ผู้ส่งบทความวิจัย/บทความวิชาการ

ลงชื่อ.....

(.....)

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

หมายเหตุ บทความที่ส่งมาโดยไม่มีใบรายการตรวจสอบบทความ หรือมีไม่ครบ หรือไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ จะถูกส่งกลับก่อนการดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนบทความสามารถ download แบบฟอร์มรายการตรวจสอบบทความได้จาก <https://fms.kpru.ac.th/fms-journal/>

แบบฟอร์มรายการตรวจสอบบทความเพื่อนำส่งตีพิมพ์ในวารสาร

คำชี้แจง : ผู้เขียนบทความโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้ารายการที่ท่านได้ตรวจสอบบทความของท่าน
ในรายการที่พบว่ามีปรากฏในบทความของท่านอย่างครบถ้วนถูกต้องแล้วตามคำแนะนำสำหรับผู้ส่งบทความ
ที่วารสารได้กำหนดไว้

1. ต้องเป็นบทความที่ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน
2. ไฟล์ที่ส่งจะต้องทำตามรูปแบบที่ตามคำแนะนำในการเตรียมต้นฉบับเท่านั้นอยู่ในรูปแบบของ Word
3. บทความวิจัย มีหัวข้อตามที่กำหนด ดังนี้
  - ชื่อเรื่อง/บทความ มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
  - ชื่อผู้เขียนบทความ มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
  - สังกัดผู้เขียนบทความ
  - บทคัดย่อ (Abstract) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
  - คำสำคัญ (Keywords) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
  - ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Statement of the Problem)
  - วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)
  - แนวคิด/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (Concepts / Theory)
  - กรอบแนวคิดการวิจัย (ถ้ามี)
  - สมมุติฐานการวิจัย (Research Hypothesis) (ถ้ามี)
  - วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)
  - สรุปผลการวิจัย (Conclusion)
  - อภิปรายผลการวิจัย (Discussion)
  - ข้อเสนอแนะ (Suggestions)
  - เอกสารอ้างอิง (References)
4. บทความวิชาการ มีหัวข้อตามที่กำหนด ดังนี้
  - ชื่อเรื่อง/บทความ มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
  - ชื่อผู้เขียนบทความ มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
  - สังกัดผู้เขียนบทความ
  - บทคัดย่อ (Abstract) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
  - คำสำคัญ (Keywords) มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
  - บทนำ (Introduction)
  - เนื้อหา (Content)
  - สรุป (Conclusions)
  - เอกสารอ้างอิง (References)

055-706555-3640

055-706511

fms-info@kpru.ac.th